

OPŁATA POCZTOWA UISZCZONA GOTÓWKĄ.

**NIECH ŻYJE RZĄD
ROBOTNICZY
I WŁOSCIANSKI**

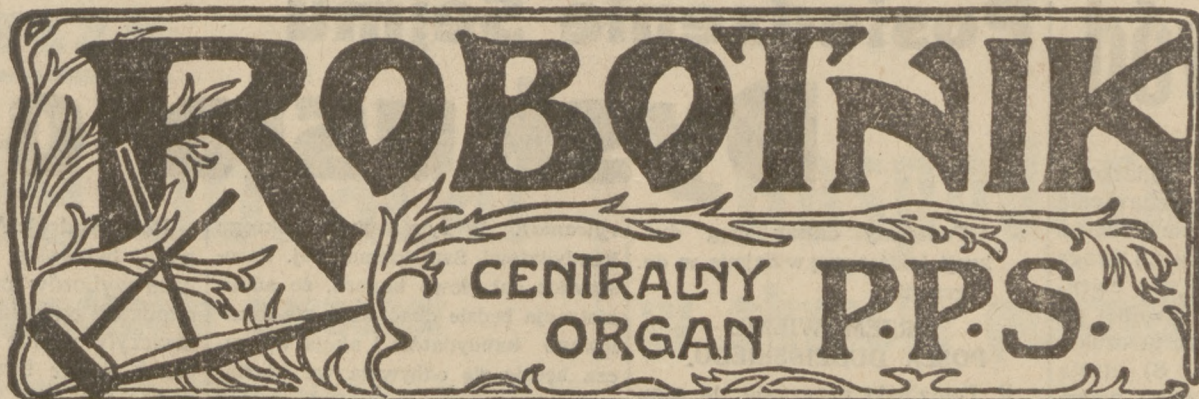
REDAKCJA przyjmuje interesantów od 12 i pół
do 2-ej po południu.

Za zwrot rękopisów Redakcja nie odpowiada

ADMINISTRACJA czynna od 8.30 — 17 bez
przerwy, w soboty do 18

KASA czynna od 12 do 2-ej.

Cena numeru 10 groszy

PROLETARJUSZE WSZYSTKICH KRAJÓW ŁĄCZCIE SIĘ!

Wydawca: Rada Naczelna P. P. S.

**NIECH ŻYJE
SOCJALIZM!**

WARSZAWA 1, UL. WARECKA NR. 7

REDAKCJA — tel. 5.06-70

DYREKCJA — 344-17

ADMINISTRACJA, PRENTERIA I KOLPORTAŻ 5.13-80

KASA I BUCHALTERIA 220-13

DRUKARNIA — 2.76-43

KONTO CZEKOWE W P.K.O. 175

Pocztowe Przekazy Rozrachunkowe

Urząd Pocztowy Warszawa I Kartoteka N. 117

Cena numeru 10 groszy

Warunki prenumerat: w Warszawie z odnośnikiem miesięcznie zł. 2.50, bez odnośnika zł. 2.20 na prowincji miesięcznie zł. 2.50, zagranicą zł. 5.50. Za zmianę adresu 50 gr.
Oddziały: „NAPRZÓD” Kraków, ul. Św. Tomasza 11-a, „GAZETA ROBOTNICZA” Katowice, ul. Teatralna 12, „ROBOTNIK POZNANSKO-POMORSKI” Poznań, ul. Stroma 24, „ROBOTNIK BIAŁOSTOCKI” Białystok, Rynek Kościuszki 29, „ROBOTNIK WILEŃSKI” Wilno ul. Dąbrowskiego 12.
Ceny ogłoszeń: Za wiersz wysokości 1 milimetra w tekście gr. 50, zwykłe 40, nekrologi do 60 m. gr. 20, powyżej 60 m. gr. 30, drobne za wyraz 20 gr. Poszukiwanie i załatwianie pracy bezpłatnie
Ogłoszenia tabelaryczne o 50 proc. drożej. Układ ogłoszeń tekstowych i zwykłych 6-szpaltowy. Za treść ogłoszeń Redakcja nie odpowiada

Polityka Czechosłowacji Po linii wytkniętej przez Chvalkovsky'ego

Premier czecho-słowacki Beran wygłosił przez radio przemówienie, w którym przedstawił najważniejsze zasady programu swego Rządu.

Premier oświadczył: „Wchodzący w krąg życia międzynarodowego, gdzie dominującym czynnikiem są siły, których zapoznanie było zgubną naiwnością. Polityka zagraniczna pójdzie nadal po linii zapoczątkowanej przez min. Chvalkovsky'ego. Będziemy starać się nawiązać szybko trwałe i dobre stosunki ze wszystkimi sąsiadami. Decydujemy się na otwartą współpracę z największym sąsiadem. Pragnieniem naszym jest również, aby ostateczne uregulowanie zagadnień granicznych pozwoliło na wydatną współpracę z Polską. Podobne stosunki starać się będziemy utrzymywać z państwem węgierskim. Rumunia i Jugosławia w ciężkich chwilach okazała nam wiele szczerego współczucia i sympatii. Ostatnie przemówienie włoskiego min. spr. zagranicznych Ciano utwierdza nas w nadziei, że obecne położenie międzynarodowe stwarza dla sytuacji naszego państwa pomyślne widoki”.

RZĄDY DEKRETOWE.

Najbliższe posiedzenie parlamentu czecho-słowackiego zwołano na czwartek przyszłego tygodnia. Na posiedzeniu tym premier Beran wygłosił na exposé programowe, po czym przedstawił w sprawie ustawy o pełnomocnictwach. Drugim z kolei przedmiotem najbliższych obrad parlamentu będzie przewidywany budżet państwa na rok 1939. Po definitywnym uregulowaniu granic Czechosłowacji możliwym stało się już opracowanie przez ministerium finansów provizorycznego preliminarza budżetu Federalnego.

Rząd będzie mógł decydować o całym szeregu spraw państwowych bez odwoływania się do izb ustawodawczych. Na podstawie pełnomocnictw Rząd będzie mógł wprowadzić bez porozumienia z parlamentem szereg dalszych zmian w konstytucji czecho-słowackiej.

Jak słyhać, zmiany te uwzględniać mają m. in. specjalne postulaty słowackie. Ze strony słowackiej wysuwane jest m. in. żądanie, aby nowa konstytucja uwzględniała w szerszej niż dotychczas mierze zasady nauki chrześcijańskiej. (PAT.)

Korespondent dyplomatyczny „Evening Standard” snuje następujące przypuszczenia na temat roszczeń włoskich, jakie wyłożył się podczas manifestacji po przemówieniu ministra spraw zagranicznych Ciano.

Włochy nie mają bezpośrednich

pragnień zwiększenia terytorium kosztem Francji. Mussolini zamierza po pierwsze: do zmiany warunków, panujących w kanale Sueskim, stanowiącym istotny szlak komunikacji z nowymi posiadłościami włoskimi we wschodniej Afryce, 2) do zmiany administracji kolei, łączącej port Dżibuti i francuski kraj Somali z Addis Ababą oraz po 3) dąży do wypowiedzenia porozumienia, zawartego przez Włochy z Lavallem w r. 1935.

W sprawie Włochów w Tunisie, Mussolini, według pisma, pragnie wzmocnić linie komunikacyjne między Abisynią a Rzymem. Zdaniem Mussolini'ego, Towarzystwo

Kanału Sueskiego przez swoje wygórowane opłaty, pobierane od każdej tonny towaru i każdego pasażera, przewożonych przez kanał, stanowi poważny ciężar finansowy dla skarbu administracji włoskiej we wschodniej Afryce.

Mussolini uważa, jak podkreśla korespondent, że kolej Dżibuti działa hamująco na rozwój Abisynii, nakładając opłaty na towary i pasażerów włoskich, jadących z Włoch do posiadłości włoskich we wschodniej Afryce, z korzyścią dla obcego kraju.

Roszczenia Włoch Pod adresem Francji

Strajk na okrętach transatlantyckich w Hawrze

„Normandie” nie odplynęła o wyznaczonej porze

W Hawrze na okrętach transatlantyckich, które miały w sobotę odplynąć do Ameryki, wybuchł strajk, który objął m. in. największy francuski okręt transatlantycki „LA NORMANDIE”.

Dyrekcja Towarzystwa Transatlantyckiego zawiadomiła o incydencie natychmiast ministra marynarki, który podjął zarządzenia, przypominając, że dekret o przymusowym powołaniu pracowników przedsiębiorstw subwencjonowanych, a więc marynarzy i pracowników linii okrętowych, nie został odwołany. Minister polecił powołać natychmiast przymusowo wszystkich marynarzy „Normandie” i dwóch pozostałych okrętów, objętych strajkiem. Prokuratura w Hawrze przedsięwzięła zarządzenia w stosunku do sekretarzy Związku Zawodowego Marynarzy, z których jeden został aresztowany pod zarzutem stawiania oporu. „Normandie” nie zdołała jednak odplynąć z portu w Hawrze o wyznaczonym czasie, t. j. o godz. 14 po południu, i pociąg, który z Paryża miał przywieźć pasażerów do

Hawru, został na razie odwołany.

Sprawa „Normandie” interesuje żywo całą publiczność i prasę paryską, tym bardziej, że na okręcie tym miał odbyć podróż do Amery-

ki b. minister Eden, który miał wsiąść na „Normandie” w Southampton.

Minister Eden odplynął okrętem „Aquitania”.

Faszyści hiszpańscy Bombardują miasta

Dziesięć samolotów powstańczych usiłowało dokonać przelotu nad Barceloną, jednak intensywny ogień zmusił je do odwrotu. Samoloty te zrzucały przeszło 100 bomb, z których większość padła do morza; ofiar nie zanotowano.

Bombardowanie miasta Cervera spowodowało śmierć 25 osób, rannych było 58 osób.

Miasieczko Camprodon w pobli-

zu granicy francuskiej bombardowane było również przez liczne samoloty powstańcze. Zanotowano dotychczas 30 zabitych i przeszło 60 rannych.

30 samolotów powstańczych bombardowało w sobotę o godz. 16 miejscowość Chiva. Zrzucając 120 bomb, 18 gmachów zostało zniszczonych, 5 osób poniosło śmierć, 22 jest rannych.

Ile zyskała Austria Po podziale Czechosłowacji

Po przeprowadzeniu ostatecznej granicy pomiędzy Austrią a południową Czechosłowacją okazało się, że teren czechosłowacki

jaki przypadł Austrii administracyjnie, powiększył ją o 4.200 km. kw. oraz o 340 tys. mieszkańców.

Modna kwesta z udziałem dygnitarzy państwowych

W sobotę obchodzono w całym Niemczech doroczny dzień „solidarności narodowej”. W dniu tym na całym obszarze Rzeszy niemieckiej przeprowadza się zbiórki na rzecz pomocy zimowej.

W Berlinie biorą udział w zbiórce członkowie dygnitarze państwowi. Tym razem, podobnie jak w latach ubiegłych, na ulicach Berlina kwesowali marsz. Goering, min. Goebbels, min. Ribbentrop, zastępca Hitlera Hess, minister Spr. Wewn. Frick i wielu innych. Na głównych placach Berlina występowali członkowie artyści w po-

pisach wokalnych i muzycznych. Z udziału w tych obchodach wyłączeni byli Żydzi, którym zakazane było opuszczanie mieszkań, co jest jednym z celów, do których dąży Rząd angielski i dla

Wykretna odpowiedź na interwencję ambasadora Francji

Agencja Havasa donosi z dobrze poinformowanych francuskich kół dyplomatycznych, że ambasador francuski w Rzymie François Poncet przeprowadził z min. hr. Ciano rozmowę, w której wyraził w imieniu Rządu francuskiego zdziwienie z powodu manifestacji, które odbyły się w Izbie Faszystowskiej.

Ambasador francuski zwrócił uwagę min. Ciano na fakt, że manifestacje te nie spotkały się z żadną reakcją obecnych w sali po-

siedzeń członków Rządu włoskiego. Min. Ciano zaznaczył w odpowiedzi, że Rząd włoski za manifestacje te nie ponosi żadnej odpowiedzialności oraz podkreślił, że w wygłoszonym przez niego przemówieniu nie było nic, czym mógłby się Rząd francuski poczuć urażonym. Min. Ciano dodał, że w dziedzinie polityki zagranicznej może być brana pod uwagę jedynie akcja dyplomatyczna Rządu włoskiego. (PAT.)

Anglia wobec prowokacji faszystowskiej

„Exchange Telegraph” dowiaduje się z kół oficjalnych, że ambasador francuski w Londynie Corbin odbył dłuższą konferencję ze stałym sekretarzem M. S. Z., sir Aleksandrem Cadoganem, w sprawie antyfrancuskiej demonstracji we włoskiej Izbie Deputowanych. W wyniku konferencji możliwe jest, że Rząd angielski poczyni wkrótce demarche w Rzymie, by ustalić znaczenie tej demonstracji dla włoskiej polityki zagranicznej. Według opinii londyńskiej incydent tego rodzaju nie mogą przyczynić się do poprawy stosunków włosko-francuskich, a tym samym stosunków angielsko-włoskich, co jest jednym z celów, do których dąży Rząd angielski i dla

których premier Chamberlain wybiega się z wizytą do Rzymu. W związku z rewindykacjami włoskimi w Tunisie, na Korsyce i Nioce, w angielskich kółach oficjalnych interpretują traktat angielsko-włoski z 16 kwietnia, który ratyfikowany był kilka dni temu, w tym duchu, że zawiera klauzulę, na podstawie której Rząd włoski oświadczył, że nie dąży do zmiany istniejącego status quo na Morzu Śródziemnym.

Z drugiej strony jednak wskazują w tych kółach na oświadczenie włoskie, według którego ugodą włosko-angielską nie ma nic wspólnego ze stanem stosunków francusko-włoskich. (ATE.)

W Palestynie

W wyniku sobotnich incydentów w Palestynie 4 osoby poniosły śmierć.

Donoszą dalej o zaatakowaniu przez powstańców posterunków wojskowych w Naplusz, Gaza i na

przedmieściu żydowskim Jaffy. Ofiar w ludziach nie zanotowano.

Na skutek zamachu wykołcił się pociąg na linii Lydda — Tel Aviv.

Plan ewakuacji

Przewodniczący Komitetu administracyjnego światowego kongresu żydowskiego wystąpił z planem ewakuacji Żydów niemieckich, obliczonym na okres pięcioletni.

400 tysięcy bezrobotnych Żydów ma być ewakuowanych, po-

cząwszy od dnia 1 stycznia 1939 r. Według tego planu Stany Zjednoczone mają depuszować po 25 tys. Żydów rocznie, Palestyna 100 tys., z czego 50 tys. niezwłocznie, kolonie angielskie i Ameryka południowa 100 tys. w ciągu 5-ciu lat. (PAT.)

Nowe zarządzenia antyżydowskie

Z dniem 5 grudnia r. b. wchodzi w życie rozporządzenie prezydenta polski Berlina wprowadzające zakaz wstępu Żydom na ściśle określone ulice, place oraz do określonych parków i budynków. Rozporządzenie to oznacza praktycznie wyłączenie Żydów z ruchu ulicznego z całego dzielnicy.

Powwyższe rozporządzenie obejmuje w Berlinie wszystkie teatry, kina, kabare-

ty, muzea oraz zakłady kąpielowe, jak również place sportowe i dzielnice rządowe. Zakaz obejmuje tylko Żydów, obywateli Rzeszy oraz c. zw. bezpaństwowych nie dotyczy natomiast zagranicznych Żydów obywateli innych państw. Przekroczenie rozporządzenia pociąga za sobą karę grzywny do 150 marek lub aresztu do 6 tygodni.

Wybory do Rady Miejskiej w Gdyni wyznaczone na 5 lutego

Stosownie do zarządzenia wojewody pomorskiego, wybory do Rady Miejskiej w Gdyni odbędą się w dniu 5 lutego 1939 r.

Miasto Gdynia podzielona zo-

stało na 7 okręgów i wybierze 32 radnych. Poza tym do Rady Miejskiej wejdzie 16 radnych, mianowanych przez ministra spraw wewnętrznych.

Kiedy zostanie zwołany parlament francuski

Jakkolwiek data zwołania parlamentu nie została dotychczas urzędowo ustalona, to jednak

uchodzi za rzecz pewną, iż otwarcie drugiej sesji nadzwyczajnej nastąpi 8 grudnia.

Dotychczas nie wiadomo też, czy zapewnione będzie uchwalenie budżetu na rok 1939 przed dniem 31 grudnia r. b.

Komisja finansowa izby ma szereg pilnych spraw do załatwienia, trzeba więc bardzo po-myślnych okoliczności, aby budżet mógł być uchwalony w izbie przed Bożym Narodzeniem. W ten sposób senatowi pozostają tylko jeden tydzień na przeprowadzenie dyskusji i na uzgodnienie

z Izłą Deputowanych.

Ponadto przed parlamentem stoi szereg doniosłych spraw, m. in.: kwestia reformy wyborczej i emerytur s. arcych.

Dotychczas złożono 17 interpelacji. Spodziewana jest debata generalna, w toku której premier Daladier złoży deklarację o dotychczasowej działalności Rządu. Debata zakończy się kwestią wojskową, za którą po raz pierwszy od czerwca 1938 r. wypowiedzą się zapewne wszyscy deputowani prawicowi. (PAT.)

Upośledzony zawód

Gdy się pobiężnie rzuci okiem na nowy dekret prasowy, obowiązujący od 28 listopada, to uderza jedno: *niezwykle upośledzenie osoby redaktora*, a więc pośrednio i zawodu dziennikarskiego. Nie ma w Polsce drugiego zawodu, obwarowanego takimi przepisami, jak redaktor w dekrecie prasowym. Dekret żąda — słusznie — od redaktora pełnych kwalifikacji prawno-moralnych, ale mimo posiadania tych kwalifikacji (o kwalifikacji czysto zawodowej, jako rzeczy samo przez się zrozumiałej, nie wspominamy), redaktor jest traktowany przez dekret, jako *jednostka w zasadzie podejrzana*, której ufać nie można, czy nie należy: jako stały kandydat na *przebieg*.

By nie być gołosłownym, słuszny kilku przykładami.

Rozdział o sprostowaniach opiera się w dekrecie na przesłance, że *redaktor nie może mieć racji*. Wszyscy mogą mieć rację: i osoby prywatne i urzędy i instytucje, tylko nie redaktor. Albowiem art. 2 tego rozdziału, mówiący o tym, kiedy redaktor ma prawo odmówić umieszczenia sprostowania, podaje racje natury wyłącznie formalno-prawnej, a pomija zupełnie *rację natury rzeczowej*, to znaczy, że redaktor miałby prawo nie umieszczać sprostowania po prostu dlatego, że jest przekonany o *swojej słuszności* — i ma na to dowody, — a więc, że jest przekonany o *nieślusznosci* sprostowania. W ten sposób dekret godzi w jedno z najistotniejszych zadań prasy: ujawnienie nieporządku, zła, bezprawia i nadużyć itp.

W obszernym rozdziale o przestępstwach prasowych mamy taką kolekcję kar: 1) za przestępstwa, objęte w powszechnych przepisach karnych, 2) za nieogłębienie w ogła-

szaniu utworów, 3) dodatkowe grzywny obok kar pozbawienia wolności na podstawie kodeksu karnego, 4) nawiązki za zniewagę w wysokości 10.000 zł., 5) ewentualna kara w drodze cywilnej po za nawiązka, 6) konfiskata druku, 7) zawieszenie pisma, 8) utrata prawa wydawania nowego pisma w razie zawieszenia poprzedniego.

Jak widać obfitość kar pozbawienia wolności idzie w parze z sutymi karami grzywny, jak gdyby redaktorzy byli magnatami.

Czy jest drugi zawód aż tak „karalny”?

O przymusie drukowania komunikatów urzędowych do rozmówców 250 wierszy (po 6 słów w wierszu, czyli w naszym piśmie taki komunikat mógłby liczyć ok. 400 wierszy) już pisałem przed ukazaniem się dekretu. Tu dodamy tylko, że taka „współpraca” Rządu z przedsiębiorstwem prywatnym, jakim jest wydawnictwo prasowe, nie jest praktykowana w żadnym innym zawodzie.

Czym wy tłumaczyć podobne upośledzenie redaktorów i zawodu dziennikarskiego? Jeżeli się uważa prasę za niepotrzebną czy szkodliwą, należy jej zabronić. Jeżeli zaś uznaje się prasę za czynnik dodatni w życiu społeczeństwa — a nie było jeszcze ministra w naszych czasach, któryby nie zapewniał, że jest przyjacielem prasy — to należałoby raczej myśleć o ułatwieniu prasy jej trudnej i odpowiedzialnej pracy, a już co najmniej — nie krępować jej w ten sposób, jak to czyni dekret prasowy. Zwłaszcza w Polsce, gdzie czytelnictwo jest tak mało rozwinięte, gdzie przed prasą stoją zadania o wiele rozleglejsze, niż na Zachodzie, krępowanie jej rozwoju niczym usprawiedliwić się nie da. (jmb.)

Posiedzenie Sejmu

Dyskusja ogólna

Podajemy dalszy ciąg dyskusji budżetowej w Sejmie w dn. 3 grudnia:

PRZEMÓWIENIE POSŁA DUDZIŃSKIEGO.

P. Dudziński przyznaje, że przyłączenie Zaolzia sprawiło, iż ludzie chętni szli do urny, ale był jeszcze inny czynnik:

Mówca powiada: Rząd fabrykował parlament, który ma nad nim sprawować kontrolę. (Przerwywanie). W danym wypadku przynosi to tę stratę, że przynosi demoralizację administracji i upadek jej znaczenia w społeczeństwie. Może najjaśniejsze rzeczy działy się w V okręgu, gdzie kandydował p. Sławek. (Głosy: O, o, o to chodzi). Chociaż drogi nasze polityczne się rozeszły, to jako legionista i były współpracownik, nie mogę przejść do porządku nad tym, co się działo w tym okręgu. Życiorys p. Sławka był zatrzymany w drukarni. Nie pomogły interwencje w Komisariacie Rządu, trzeba było dopiero interweniować u p. premiera. A kiedy życiorys ten ukazał się na mieście zorganizowane bojówki rabowały go. Policja nie interweniowała, tu w sposób dostatecznie energiczny; spisywała protokoły, których dalszy bieg jest nieznany. (Różne głosy i przerwy).

PROSEK OD BÓLU GŁOWY
DLA DOROSŁYCH I DZIECI
KOWALSKINA
stosuje się również
PRZY PRZEZIEBIENIU GRYPIE I KATARZE

rywania). W tym samym okręgu kandydatowi Szuskiemu woj. Jarosławicz dał słowo honoru, że administracja będzie dbać, żeby nie szkalowano kandydatów i akcja wyborcza będzie się odbywała we właściwej atmosferze. Zamiast tego był terror i fałszywe informacje. Jako ilustracja tych metod, niech służy dwie odczyty przedwyborcze, z których w jednej mówi się, że do Sejmu mają wejść ci, którzy walczyli o Polskę i wywalczyli ją swoją krwią, a w drugiej, że nie może się w niej znaleźć p. Sławek. (Głos: A metodę p. Hoppego? Przerwywanie. Głos: Z powietrza wszystko wzięte). Policja mylnie informowała ludzi, a nawet wyręczała ich w głosowaniu. Chciałbym się dowiedzieć, jak jest z biegiem śledztwa w Końskich, jak to było w Wilnie z p. Rubinsteinem? Gdzie tu dowody szczerej współpracy Rządu z Sejmem? Czy świadczą o niej dekrety, jak dekret prasowy, zmiana regulaminu Sejmu, regulamin OZN-u? (przerwywanie). A co się działo przy otwarciu Sejmu? Bilety na galerię wydawało już nie Biuro Sejmu, lecz Prezydium Rady Ministrów. Jak daleko jesteśmy od hasła o współpracy, jak smutny to widok dla nas młodszych legionistów. Tego rodzaju metody mogą wychować tchórzów, a nie bohaterów, których Polsce trzeba. Sądzę, że tego rodzaju wypadki już się nie powtórzą. (Głos: Nie ma czego płakać). Wybory są tylko fragmentem, zaś p. premier nie poinformował nas wczoraj o swej działalności, jako premiera. Na dobro p. premiera należy zapisać utrzymanie porządku w Państwie.

Pozostała część mowy p. Dudzińskiego poświęcił Żydom i masonom.

AUTONOMIA TERYTORIALNA DLA ZIEM Z LUDNOŚCIĄ UKRAIŃSKĄ

Pos. Mudryj zawiódł się na normalizację stosunków polsko-ukraińskich. W Polsce dominuje tendencja zwalczania wszystkiego co ukraińskie.

Głos: Nic podobnego!
Pos. Mudryj: Dowodem tego są zajścia dni ostatnich.

Głos: Kto winien? Kto rozporządza?

Pos. dr. Józef Putek zgłosił następującą interpelację do p. prezesa Rady Ministrów w sprawie amnestii. Od paru miesięcy stała się przedmiotem powszechnego zainteresowania sprawa amnestii. Władano ją już to z 20-leciem Niepodległości Rzeczypospolitej Polskiej, już to z odzyskaniem Śląska Zaolziańskiego. Nadzieje związane z owymi faktami, zdarzeniami — jak dotąd nie ziszczyły się. Mimo to dyskusja amnestyjna w społeczeństwie trwa. Brak autorytatywnych wyjaśnień ze strony Rządu czy istnieją zamierzenia ustawowego załatwienia tej sprawy, oraz kiedy można się spodziewać realizacji tych zamierzeń, wprowadzenia do dość znacznych perturbacji w społeczeństwie, a także w dziedzinie wymiaru sprawiedliwości. W więzieniach zauważa się dążeń zderzanie, mogące wywołać naruszenie karności i dyscypliny więziennej przez więźniów ludzkości zwodnych ni nadziejami. Zdarza się też, że nie raz wyrokowanie odbywa się pod surowością wyroków naprawi i złagodzenia. To też skazani bardzo często rezygnają z poddawania kontroli własnych instancji sądowych, zapadłych niekorzystnych wyroków, licząc bowiem, że amnestia i tę kwestię pomyślnie załatwi.

W związku z powyższym zainteresowaniem, sprawa amnestii wymagałaby również autorytatywnego wyjaśnienia kwestii ostatecznego

► DZIAŁ LEKARSKI ◀

AKUSZERKA Odznaczona przez prof. U. J. P. POKADY BEZPŁATNE

Maria GURFINKIEL Nieznanym — ustępstwo

BADANIE IRYGACJE, TAMPONY i wszelkie ZLECENIA LEKARSKIE ul. CHŁODNA 38 m. 11, tel. 233-57 Godziny przyjęć 10—1 — 2—8.

WENER. LECZNICA „Dworcowa” prywatna placowa 49 Mężczyzn przyjmuje lekarz 8 r. — 9 v. Kobiety przyjmuje lekarka 9 r. z.

Pos. Mudryj: Mam na myśli wypadki lwowskie, gdzie nawet podczas wyborów przez 3 dni polska młodzież endecka i polska ulica niszczyły mienie ukraińskie na oczach władz bezpieczeństwa. Podobne wypadki były w Monastyrzyskach, Brzeżanach, Złoczowie, Krasnem i innych miastach. Były też wypadki znęcania się nad jednostkami. (Protesty i wrzawa). Na tym nie koniec. Są jeszcze i inne fakty drażniące uczucia narodowe Ukraińców, a dotyczące odcinka zagranicznego. Mam na myśli stanowisko kół oficjalnych i polskiej opinii publicznej w sprawie Karpackiej Ukrainy (Wrzawa i glosy: Niema takiej).

Mówca zapowiada wniesienie do Sejmu projektu ustawy o autonomii terytorialnej.

EMIGRACJA I ZBĄSZYN

Pos. Sommerstein omawia zagadnienia emigracji i kolonizacji Żydów. Polemizuje z niektórymi wywodami pos. Skwarczyńskiego, mówiąc zaś o Zbąszyniu mówca podnosi, że

„zachowanie się ludności polskiej w stosunku do wygnanych z Niemiec Żydów, jej iza i datki najbardziej niechętnych, którzy pospieszyli z pomocą, były przejawem nieśmiertelnej duszy polskiej.

Przykład z Czechosłowacji ujawnia dwie prawdy: nie na układach, nie na umowach plennych opiera się byt i bezpieczeństwo państwa i — na przemocy, na gnębieniu tej czy innej mniejszości nie można budować bezpieczeństwa państwa w czasach, gdy chodzi o wysiłek wszystkich obywateli.”

Oddawszy hołd studentowi Żydowi, zabitemu na uniwersytecie we Lwowie, mówca przytacza słowa ks. kard. Hłonda o „potwornej nienawiści naszych czasów” wyniesionej „do hasła zasady i obowiązku”. Wśród trzech żołnierzy, którzy zginęli śmiercią żołnierską w Jaworzynie, padł strzelec rezerwy Żyd. (Głosy: Cześć). Dowódca dywizji, p. Kustron, przemawiając na pogrzebie, wyraził się, że śmierć ta ma znaczenie symbolu współzycia obu narodów: Polaków i Żydów.

Pos. Pankiewicz omawia zagadnienie emigracji i domaga się kolonii dla Polski.

ORDYNACJA WYBORCZA.

Pos. ks. Lubelski omawia nędrę wsł i oświadcza, że wieś domaga się zmiany ordynacji wyborczej. „Gdyby Rząd chciał, to poprzedni Sejm mógł być obecna ordynacja

wyborczą zmienić. Tak jednak się nie stało. Wiele polska domaga się dostępu do szkół, do których obecne wysokie opłaty wstęp jej uniemożliwiają. To też do rzadkości należy dziś uczeń szkoły średniej, czy też student, pochodzący z warstwy włościańskiej. Koniecznym jest zapewnienie lepszego uposażenia dla nauczycieli, którzy na wsi pracują w bardzo ciężkich warunkach. Jeżeli chodzi o świat pracy, to również konieczne są tu zmiany. Skala zarobków co prawda się podwyższa, ale pozostaje wciąż poniżej właściwych potrzeb. Bardzo często się zdarza, że dla robotnika nie starcza pieniędzy, ale jednocześnie mamy wielkie płace dyrektorów i tantiemy dla członków rad nadzorczych. (Okłaski).

„P. premier Składkowski apelował do współpracy Wysokiej Izby z Rządem. Jestem przekonany, że wszyscy odnosimy się do Rządu z pełnym zaufaniem (Okłaski). Ale trzeba, aby i Rząd miał zaufanie do Sejmu, a zaufanie to było podrywane i zostało podważone między innymi przez ostatnie dekrety.

Pos. Witwicki omawia ostatnie wypadki w Małopolsce Wschodniej.

Pos. Ostrowski ze Lwowa mówi o konieczności pokojowego współzycia narodu polskiego i ukraińskiego.

Pos. Browiński polemizuje z wywodami pos. Sommersteina.

SPRAWY PRACOWNICZE.

Pos. Ludnicki i Milewski błądzą nad losem pracowników i robotników, których p. wicepremier w swym planie wcale nie uwzględnił.

Pos. Rudnicki oskarża ordynację wyborczą o to, że tak mało jest w Sejmie przedstawicieli świata pracy. „Mnie osobiście — powiada mówca — wzywał mój szef personalny, abym zrzekł się kandydatury.

Głos: Kto pana wybierał?

Pos. Rudnicki: Proszę nie ciągnąć mnie za język, abym nie powiedział rzeczy, które dla wielu mogły być nieprzyjemne.

Głos: Powie to pan w bufcie.

Przemawiało jeszcze kilku mówców, po czym budżet odesłano do komisji budżetowej.

W końcu dokonano wyboru komisji.

VI Zjazd Zw. Prac. Komunalnych

Obrady sobotnie

W sobotę popołudniu w sali Związku Zaw. Kolejarzy przy ul. Czerwonego Krzyża odbyły się właściwe obrady Zjazdu Związku Pracowników Komunalnych i Instytucji Użyteczności Publicznej w Polsce.

Przyjęto następujący porządek dzienny: uchwalenie regulaminu i wybór komisji, sprawozdanie Zarządu Głównego, zadania na przyszłość, praca kulturalno-oświatowa, dyskusja, zmiana statutu.

REFERATY

Referaty wygłosili: przewodniczący Związku tow. Stanisław Wojdan, sekretarz generalny Zw. tow. Władysław Baranowski, i skarbnik Związku tow. Piotr Gajewski.

W imieniu Komisji Rewizyjnej składał sprawozdanie przewodniczący Komisji tow. Stefan Brzozowski.

Ze sprawozdania wynika — po dnośnieniu go w artykułach przed zjazdowych, — że Związek działający w specjalnie trudnych warunkach rozwija się bardzo pomysłnie. W dorobku swoim Związek ma wiele akcji zakończonych zwycięsko.

Wśród pracowników miejskich budzi się zdecydowany ruch, za jednoczesnym swoich wysiłków w jednym Związku Klasowym.

Minał okres, który tak ciężko zarysował się w dziejach Związku.

Po rozłamach i próbach rozbicia Związek nie tylko odbudował się, ale wzmochnął się jak nigdy.

Ale bo też wyjątkowo upośledzone jest położenie pracowników komunalnych i wielka jest ich krzywda, jeżeli zważy się, że na pracowników miejskich przerzucano ciężar zrównoważenia budżetów i pomimo poprawy koniunktury w dalszym ciągu istnieje zagrożenie do użyczenia tego stanu rzeczy. To też wśród pracowników wzrasta zrozumiały ferment i wola walki.

Wartościowy referat na t. praca kulturalno-oświatowa wygłosił wiceprzewodniczący Związku, tow. Eugeniusz Ajnenkiel.

Na tym obrady w sobotę zakończono.

Uczestnicy Zjazdu wzięli udział w przedstawieniu w teatrze Polskim.

Obrady niedzielne

W niedzielę od rana rozpoczęła się dyskusja oraz prace Komisji. W dyskusji wzięło udział kilkadziesiąt mówców.

Specjalnie serdecznie przyjmowano delegatów Śląska, którzy informowali o wyjątkowo trudnych

warunkach pracy i walki na tym terenie.

DYSKUSJA.

W dyskusji przemawiali tt. Biedron (Kraków), Głowiński (Kutno), Brewiński (Łódź), Karczewski (Warszawa), Lenk (Łódź), Grzelak (Łódź), Molenda (Częstochowa), Maceluch (Kraków), Łoziński (Lwów), Karaśkiewicz (Warszawa), Makowicz (Kraków), Holubowski (Bielsko), Urbaniec (Bielsko), Przygoda (Bielsko), Włos (Lwów), Łapawa (Bydgoszcz), Szmidt (Piotrków), Węgrzyn (Warszawa), Skrobias (Wilno), Dobrowolski (Warszawa), Dąbrowski (Warszawa), Tobolski (Warszawa), Rytel (Otwock), Szackus (Bydgoszcz), Wilk (Kraków), Kaczyński (Warszawa), Lauks (Łódź), Górecki (Warszawa), Kłodziej (Lwów), Grabowski (Grodzisk), Haladaj (Piotrków), Romanowicz (Piotrków), Dziarnowski (Warszawa), Słowik (Kraków), Sysek (Kraków), Lachman (Zgierz), Palinowski (Lwów), Nowakowski (Kraków), Borejko (Wilno).

POMADKI DO UST SZACHI
to gwarantuje piękny i pomysłny ust.
Wyrobione w naturalnych odcieniach
J. SZACHI
Warszawa

Wiadomości z całej Polski

NIECODZIENNE ZJAWISKO PRZYCZYNĄ WYPADKU.

Przy zbiegu ulic Piotrkowskiej i Narutowicza w Łodzi ciągnęła zwolna karawana reklamowa pewnej firmy, złożona z dwóch słoni, czterech kanaków i — tłumu ludzi. Jadący naprzeciw wraz z dorożką i właścicielem koń dorożkarski, nie przyzwyczajony do kolonialnych widowisk, spłoszył się, stanął dęba, a następnie przewrócił się, wskutek czego, dorożkarz Marcin Kaczmarczyk spadł na jezdnię, ulegając dotkliwym obrażeniom. Ofiarę kolonialnego folkloru w stanie poważnym przewieziono do szpitala. Prócz ogólnych ciężkich obrażeń, doznał on złamania stawu barkowego.

POŻAR.

W Kiejkowie pow. wolsztyńskiś go pożar zniszczył 3 stoły wraz z tegoroczną kreską i inwen-

tarzem martwym. Szkody są bardzo poważne. Okazało się następnie, że pożar ten wzniciła nieumyślnie 50-letnia umysłowo chora kobieta, która nocowała zwykle w jednej ze stodół. W krytycznym dniu zgubiła ona swoją torebkę i celem odzyskania jej zapaliła zapalnik, którą następnie porzuciła i wzniciła ogień.

2 LATA WIEZIENIA ZA KRADEŻ CENNYCH OBRAZÓW.

Przed Sądem okręgowym we Lwowie stanął Gabriel Kosianik, oskarżony o kradzież cennych obrazów z firmy „Salon Sztuki”, w której był zatrudniony. Kosianik skradł m. in. obrazy Axentowicza, Kossaka, Fałata i innych artystów, łącznej wartości 10 tys. zł. Sprawca kradzieży został aresztowany i stanął obecnie przed Sądem, który skazał go na 2 lata więzienia.

Interpelacja posła Putka

zlikwidowania skutków t. zw. procesu brzeskiego. Tak zainteresowani emigracją, jak również i społeczeństwo pragnęłoby być poinformowane, czy Rząd nastaje na bezwzględne wykonanie wyroku w owym politycznym procesie wydanego czy też gotów jest i w tym wypadku za stosować dobrodziejstwo amnestii bezwarunkowo.

Wreszcie do spraw nadających się do likwidacji należy kwestia dalszego utrzymywania obozu osobobienia w Berezie Kartuskiej.

Dlatego też podpisany zwraca się

Bezpodstawne informacje pism niemieckich i słowackich

Oficjalna Słowacka Agencja Prasowa zaprzecza podanej przez niektóre pisma niemieckie i słowackie wiadomości, jakoby Polacy wystąpili z postulatami oddania im całego obszaru Tatr i twierdzi, że ta wiadomość jest zupełnie fałszywa.

Agencja słowacka twierdzi, iż właśnie zostały zakończone prace polsko-słowackiej komisji delimitacyjnej i, że wojska polskie opuściły Babią Górę i gminę Śmierczonkę. W końcu Agencja wzywa społeczeństwo słowackie, aby nie dawało wiary różnym alarującym nieprawdziwym pogłoskom rozszerzonym przez nieodpowiedzialne koła i czekało cierpliwie na informacje ze źródeł rządowych.

Wilk pokasał 20 ludzi i 100 psów

Ze Stanisławowa donoszą, że w nocy zabłąkał się na przedmieściach Doliny wilk, który pokasał 20 osób i około 100 psów. Pokąsanym udzielił pierwszej pomocy lekarz miejski. Wilka zabił robot-

„Slovak”, pisząc o tej sprawie, podkreśla, że Słowacja osiągnęła z Polską honorowe i korzystne porozumienie i że społeczeństwo słowackie jest zupełnie bezpodstawnie podjudzane przeciwko Polsce fałszywymi informacjami.

(PAT).

Pod topór kata

Donoszą z Berlina: Straceni zostali toporem 23-letni Brunon Trojaner oraz 39-letni Berthold Köhne, skazani przez sąd wojewódzki w Rzeszy na karę śmierci za zdradę kraju.

Zycie gospodarcze

„A jednak się obraca!”

Postęp społeczny a wspólnota narodów

Zdawałoby się, że w epoce dziś przeżywanej, w czasie podważenia zasad społeczności międzynarodowej, wcielonych w Lidze Narodów, również idee, przyswiecające Międzynarodowemu Biuru Pracy — tracą wszelką możliwość realizacji. Tym bardziej, że wielkie przygotowania wojenne, że szczyt oręża rozlegający się dziś z dwóch obojów ziemskiego, że wielkie przewroty w życiu gospodarczo — społecznym całych narodów, ba! nawet kontynentów zdają się usuwać sprawę postępu społecznego na dalszy plan.

Dwa więc fundamenty, o które wspierać się miał gmach sprawiedliwości społecznej w ramach międzynarodowych — wydają się być skruszone:

Są to: realizacja sprawiedliwości społecznej w ramach narodowych i międzynarodowa współpraca ludów w tym dziedzinie.

A jednak... Sięgniemy do pięknej książeczki o nieciekawym — zdawałoby się, pedantycznym tytule „Bilans społeczny” („Biblioteka Polska”, Warszawa, 1938) stanowiącej polski przekład ostatniego raportu b. dyrektora Międzynarodowego Biura Pracy p. Harolda Butlera. O samym sprawozdaniu pisaliśmy już niejednokrotnie. Dziś — na marginesie polskiego przekładu „Bilansu” pragniemy zachęcić czytelników do jego przejrzenia.

Zywa forma i bogata treść, a co najważniejsze — mocny nurt zdrowego optymizmu, wzrok otwarty na ciemne, ale i na jasne strony sytuacji, pogląd daleko wroczny, myślenie nie w płaszczyźnie jednego kontynentu, lecz całej naszej planety — oto zalety raportu p. Butlera. I, odwołując się do przeczytania książki, czytelnik po wie niechybnie... „a jednak się obraca!”, a jednak idea międzynarodowego postępu społecznego nie zamiera!

Pewnie — dziś (naprzekór złudzeniom po-monachijskim) nie mniej niż w chwili, gdy dyr. Butler pisał swój raport sirce się trzeba łaniego optymizmu... Ale czy istotnie idea i projekty postępu społecznego, nadają się raczej „do innej jakiejś planety”? Prawda, że nawet na wzrost zatrudnienia na sposób przewidywania kryzysu zapatrywać się trzeba z krytycyzmem, pamiętając, w jakie niebezpieczeństwa brzemienista jest chwila obecna, brzemienista jest cała owa „konjunktura zbrojenio-wa”.

I oto bilans społeczny 1937 natchnął nas jednak może pewnym optymizmem. Nauka ostatniego kryzysu nie poszła na marne. — Szwecja np. przygotowała świetny, wzorowy projekt zapobiegania kryzysom. Ubezpieczenie od bezrobocia wprowadzono w Stanach Zjednoczonych, w pewnych gałęziach przemysłu Afryki Południowej. Praca w tym kierunku jest prowadzona w Australii, Belgii, Kanadzie. Rozszerzono to ubezpieczenie w Anglii. W dziedzinie innych działań ubezpieczenia notuje się postęp w St. Zjednoczonych, w Brazylii, Norwegii, Danii, Finlandii, Jugosławii. Projekt powszechnego ubezpieczenia ludności gotuj — się w Nowej Zelandii, w Peru, Chili. Nawet w Japonii notuje się postęp w dziedzinie ubezpieczenia chorobowego.

Niech te przykłady wystarczą. Niech wystarczą jeszcze wskazanie, że postęp społeczny, nawet w egzotycznych krajach rozszerza się na nowe dziedziny: jak praca na roli, kwestia mieszkaniowa, odżywianie, układy zbiorowe i t. d.

Dążenie do skrócenia czasu pracy, pomimo warunków wyjątkowych, jakie wywarza akcja zbrojeń i prześladowania czasu pracy w niektórych krajach, nie zanikło.

Tak przedstawiałaby się sprawa postępu społecznego w ramach poszczególnych krajów. Postęp ten nie zamiera. Rozszerza się na odległe kontynenty, ale...

Nawet w Europie dotychczas nie widzimy oznak jakiegos po-

ważniejszego zahamowania postępu społecznego, z wyjątkiem sprawy skrócenia czasu pracy...

Tylko, że — i to stwierdza dyr. Butler z naciskiem:

„Jeżeli sprawiedliwość społeczna ma stać się podstawą pokoju powszechnego, należy dążyć do większej równości ekonomicznej między narodami”.

Trzeba mieć niezaciemniony horyzont i przenikliwy wzrok, jeśli się chce wytyczyć nowe szlaki postępu społecznego w skali międzynarodowej. Europa utraciła przewagę gospodarczą w świecie. Poza St. Zjednoczonymi, widzimy potężny rozwój Ameryki Południowej Azji i Australii. ZSSR i Wielka Brytania raczej się oddalają od Europy, niż do niej przybliżają. Na Dalekim Wschodzie narodzi się nowy porządek. Chiny niechybnie staną się również krajem prze myślowym.

I — obok tego — zmiany metod gospodarowania! Zanikła zasada liberalna, która wysuwała na czoło zasadę „laissez-faire” (pozwólcie, by się działo) i dla której postęp społeczny był problemem drugorzędny. Narody zaczynają świadomie regulować swą gospodarkę. Ta interwencja przybiera różne formy od całkowitego etatyzmu do dyskretnego regulacji handlu zagranicznego, oblegu pie-

niądza i kredytu. I w tych warunkach postęp społeczny może już być wysunięty jako cel główny systemu gospodarczego.

Gospodarka na służbę społeczeństwa, jego dobrobytu i szczęścia! — oto wspaniała perspektywa, która nie jest wcale utopią, skoro proces ten mimo wszystko złośliwie sobie drogę!

I — powiedzmy jeszcze, że mimo krótkotrwałych triumfów sił reakcji idee wolności, na których oparto zasadę Międzynarodowej Organizacji Pracy, nie są martwe. Dyrektor Butler pisał:

„Wolność myśli, wolność słowa, wolność przesłania się — są to ideały, przyswiecające postępowi nie tylko w Ameryce lub w Australii, ale także w krajach azjatyckich w trakcie odbudowy narodowej”.

Pewnie! Przed ludzkością wyraźna trudne zadanie nowych form współpracy gospodarczej narodów, którym przyswiecać musi zasada: dać ludzom raczej rację życia niż rację walki! (Walter Lippman), ale ten wysiłek jest nieunikniony. Jest ceną, którą trzeba zapłacić za to, by świat, który zakosztował szczęścia wolności i światła nie został „skazany przez los na barbarzyńską ciemnotę nowego średniowiecza”.

W. K.

Obroty handlowe polsko-sowieckie

Zapowiedź ożywienia wymiany Polski i ZSSR.

Komunikat, dotyczący stosunków polsko-sowieckich głosi m. i., że oba państwa ustosunkowują się przychylnie do zwiększenia wzajemnych obrotów handlowych.

W ten sposób — sprawa ożywienia wymiany polsko — sowieckiej została wysunięta zgodną wolą obu sąsiednich państw, przy tym państw, które mają wszelkie podstawy do wzajemnego współdziałania, choćby ze względu na zainteresowania Z. S. S. R. w dziedzinie wywozu surowców, a z drugiej strony ze względu na zainteresowania eksportowe polskiego przemysłu metalurgicznego czy włókienniczego.

Znaczna rola, jaką przez pewien czas rynek rosyjski odgrywał w polskim eksporcie hutniczym zdaje się być zapowiedzią na przyszłość. Jest — to tym ważniejsze w dzisiejszej sytuacji, gdy chodzi o zbyt dla produkcji zaolziańskiej.

W paru cyfrach zilustrujemy kształtowanie się wymiany polsko-sowieckiej. Poniższa tabelka przedstawia (1) przywóz z Z. S. S. R. do Polski (2) wywóz z Polski do Z. S. S. R. w milionach złotych:

	przywóz do Polski	wywóz do ZSSR
1928	39.1	38.6
1930	45.7	128.9
1931	36.0	125.2
1934	17.7	25.4
1935	14.9	11.1
1936	16.2	9.0
1937	14.5	4.4
1938 (1/2 r.)	5.8	0.4

Jak widać z powyższego najwyższy stan obrotów polsko-sowieckich wykazał rok 1930, gdy udział Sowieców w eksporcie polskim wynosił 5.3%, a w imporcie — 2% oraz w r. 1931, gdy Sowiety odebrały 6.7% polskiego eksportu i dostarczyły — 2.4% przywozu. Następuje jednak szybki spadek obrotów polsko — sowieckich i ich udziału w wymianie Polski z zagranicą. W r. 1937 obroty z Sowiecami stanowią zaledwie 1.2% przywozu i 0.4% wywozu Polski.

Inny objaw — to przejście z dodatniego salda dla Polski (przewaga wywozu nad wwozem) na ujemne. Od r. 1935 przywóz z Z. S. S. R. do Polski góruje nad wywozem, przyczym jednak obroty w dalszym ciągu maleją.

W r. 1937 saldo na niekorzyść Polski wynosi 10 milionów zł., a

w pierwszym półroczu r. 1938 wywieźliśmy do Sowieców towaru za sumę zaledwie 415 tys. zł., kupując od nich na sumę 5.853 tys. zł. Należy zaznaczyć, że ostatnio nie obowiązywała umowa, regulująca całość stosunków handlowych, lecz jedynie doraźne porozumienia.

Obecnie mówi się zarówno o powiększeniu importu sowieckiego do Polski, jak również eksportu z Polski do Z. S. S. R. Według informacji „Codz. Gazety Handlowej” Rząd Sowiecki ma w połowie grudnia przedłożyć Polsce swe propozycje w zakresie zwiększenia wzajemnych obrotów.

W paru cyfrach na podstawie danych z r. 1937 zilustrujemy dotychczasową strukturę obrotów polsko-sowieckich (wartość w milionach zł.):

przywóz z Z. S. S. R.	14.5
w tym:	
rudy, żużle	6.6
przetwory chemiczne	3.1
skóry, futra	1.5
bawełna	1.0
żelazstwo	0.9
wywóz do Z. S. S. R.	4.4
w tym:	
blacha żel., stalowa	2.7
żelazo, stal	0.5

Te pozycje do pewnego stopnia wskazują drogi dalszego rozwoju i ożywienia wymiany. Z. S. S. R. może dostarczać Polsce niezbędnych rud, w szczególności rud wysokopiętowych, żelaza, których Polsce brak oraz rud manganu. Znaczną rolę odegra także może dowóz chemikaliów i futer. Z dru-

Hutnictwo po przyłączeniu Zaolzia

Wytwórczość hut żelaznych w państwie b. po przyłączeniu do Polski Śląska Zaolziańskiego wynosiła w dziale wielkich pieców 105.629 ton, w stalowniach 165.781 ton i w walcowniach 114.613 ton.

Wytwórczość hut (bez zakładów na Śląsku Zaolziańskim) w ostatnich dwóch miesiącach r. . przedstawiała się w tonach następująco w nawiasach — wrześnie: surowka 81.095 (75.935), stal 125.377 (134.479), wyroby walcowane 97.637 (95.340), ury 7.018 (6.360).

W październiku r. b. buty żelazne otrzymaliśmy za pośrednictwem Syndykatu Polskich Hut Żelaznych zamówienia krajowe na wyroby żelazne w ilości 31.372 tony wobec 45.588 ton w miesiącu poprzednim. Dość znaczną sezonowo-

Zasłużony Instytut Gospodarstwa Społecznego pod kierownictwem niestrudzonego prof. L. Krzywickiego ogłosił pracę o wielkiej doniosłości, o charakterze pionierskim, która jak pisze prof. Krzywicki „ogłoszona w którymś z języków „światowych”, mogłaby się stać pobudką do pogłębienia działalności urzędów statystycznych”.

Jest to praca p. Ludwika Landaua, który ma już wyrobione nazwisko w naszej literaturze ekonomicznej — społecznej, praca p. t. „Gospodarka światowa”.

Zestawienie porównawcze dochodu społecznego państw świata dało p. Landaua sposobność zestawienia porównawczego w zakresie struktury gospodarczej państw, sięgnięcia w dziedzinę tych wielkich przeobrażeń w gospodarce światowej o których w swym raporcie mówił b. dyrektor M.H.P., p. Harold Butler. I raczej o te wnioski, dotyczące rozwoju gospodarczo — społecznego bardziej Autorowi chodziło niż o zebranie materiału „do poznania geografii gospodarczej świata”.

Prof. Ludwik Krzywicki w swej „Gospodarka światowa”, produkcyjny i dochód społeczny w liczbach, Inst. Gosp. Społ. Warszawa 1938.

*) Ludwik Landau: „Gospodarka światowa”, produkcyjny i dochód społeczny w liczbach, Inst. Gosp. Społ. Warszawa 1938.

giej znów strony jest rzeczą możliwą, że — obok produktów przemysłu żelazno — stalowego Polska będzie miała widoki znacznego zbytu dla przemysłu włókienniczego.

Całkowicie zgadzamy się z życzeniami „Codziennej Gazety Handlowej”, by ewentualna umowa handlowa z Z. S. S. R. nie miała jedynie charakteru doraźnego, lecz, by stanowiła podstawę rozwoju wzajemnych stosunków na dłuższą metę, by miała charakter „długofalowy”.

Jakkolwiek sprawy polityczne nie stanowią tematu naszych wywodów, trudno nie wskazać na ścisły ich związek ze sprawami gospodarczymi. Nie jest przypadkiem, że właśnie w komunikacie, dotyczącym stosunków politycznych między Rzeczpospolitą Polską a Związkiem Socjalistycznym Sowieckich Republik stwierdzono wolę obu Rządów rozwoju wzajemnych obrotów handlowych. Problemy gospodarcze zapełniają się dziś z politycznymi bardziej niż kiedykolwiek.

Polska w dzisiejszych skomplikowanych problemach środka i wschodu Europy wszelkimi siłami zmierza do utrzymania swej niezawisłości i samodzielności gospodarczej. Nie może dać się wtłoczyć w ramy niemieckiego systemu kompensacyjnego.

Na straży tej samodzielności gospodarczej Polski stać też będzie — wolno się nam spodziewać — polska polityka handlu zagranicznego.

L. BUKOWSKI

Gospodarka światowa

w okresie poszukiwania nowych dróg

przedmowie wskazuje na doniosłość tych zagadnień. Żyjemy w epoce zmian w strukturze (budowie) ustroju życia gospodarczego, w epoce przejścia od liberalizmu do nowych dróg, do gospodarki planowej.

Interwencjonizm koniunkturalny odgrywa tu rolę drugorzędną.

„Działalność inna czynnik, siły przemienne. Dotychczasowe przebiegi natury automatycznej, kiedy ruch wędrowny kapitałów przenosił postęp uprzemysłowienia, dokonany przez kraje zdominowanego kapitalizmu do krajów młodych, uległy zahamowaniu. To zahamowanie zgoda nie jest przypadkowe: jest wytworem przekształceń społecznych, które idą w parze z rozwojem gospodarczym, oraz wyrastających współzależnie i zaostrzających się sprzeczności. Związki kraje „młodego kapitalizmu” ogólnie się za nowymi drogami, a więc zwracają się ku uniezależnieniu siebie od mechanizmu gospodarki kapitalistycznej i ku gospodarce planowej”.

Państwa „na dorobku”, kraje „młodego kapitalizmu” i cała gospodarka światowa są więc w poszukiwaniu nowych dróg rozwoju i w tej epoce zanalizowanie tendencji gospodarki światowej jest sprawą pierwszorzędnej doniosłości dla każdego, kto interesuje się przyszłością gospodarki ludzkiej, ba! nawet losami samej cywilizacji!

Swe obliczenia dochodu społecznego oparł p. Landau na podstawie statystyki produkcji — zarówno rolniczej, jak i przemysłowej, pomijając jedynie trudne do ujęcia dane o produkcji usług i o rzemiośle.

Obliczenia odnoszą się do roku 1929 — okresu dobrej koniunktury.

P. Landau na podstawie swych obliczeń dokonał klasyfikacji państw świata na:

1) kraje o rozwiniętej gospodarce kapitalistycznej (Europa zachodnia, St. Zjedn., Kanada, Argentyna, Australia, Nowa Zelandia);

2) kraje o strukturze przejściowej (Italia, Japonia);

3) kraje częściowo objęte przez gospodarkę kapitalistyczną (Europa wschodnia, t. j. wschodnia i południowa, Ameryka Południowa i Środkowa, Azja prócz Japonii, Oceania, Afryka).

Na podstawie skrupulatnych zestawień p. Landau dochodził do wniosków, które dają w przybliżeniu pojęcie o dochodzie społecznym poszczególnych państw, czy też ich grup, a same obliczenia umożliwiają ocenę różnych czynników w kształtowaniu ich dochodu społecznego. Dość np. wskazać, że rozpiętość między produkcją przemysłową (w prze-

liczeniu na głowę ludności) Indii i Stanów Zjedn. wynosi 1 : 80. Gdy jednak uwzględnimy i produkcję rolniczą, różnica zredukuję się do stosunku 1 : 20.

Trudno wdawać się w dalsze szczegóły: podamy więc jedynie wyniki ogólne, dotyczące rozmiarów dochodu, społecznego na podstawie produkcji.

Najwyższy poziom wykazują państwa europejskie kraje kapitalistyczne: Stany Zjednoczone, Kanada, Nowa Zelandia, Australia. W roku 1929 produkcja na głowę wynosiła w tych krajach przeważnie 3.500 do 4.000 zł. (w Australii — 2.500 zł.). Złożyło się na to wiele warunków: dobrany żywioł ludzki, dogodne warunki naturalne, bogactwa naturalne (nie zawsze — np. N. Zelandia), brak obciążenia ze strony dawnych form produkcji. Właśnie to obciążenie, głównie, jeśli chodzi o produkcję rolniczą, właśnie ta „puszcza wieków” istnieje w krajach „starego” kapitalizmu. Tu też produkcja jest niższa niż w tamtej grupie. Wynosi ona z małymi odchyleniami około 1.800 zł. na głowę. Różnica między Niemcami, Anglią i Francją jest minimalna. Dalej idą kraje rolnicze oraz kraje w stadium przejściowym. Produkcja tych krajów rolniczych i pół-uprzedzonych Europy wynosi od 450 do 1.040 zł. na głowę. Najwyższa jest w krajach nadbałtyckich. Włochy dzięki swemu uprzedzonymu osiągnęły 880 zł. wartości produkcji ogólnej, mimo niekorzystnych warunków ludności rolniczej. Miejsce pośrednie, choć zbliżone do poziomu przeciętnej krajów rolniczych zajmuje Polska (610 zł. na głowę), dalej Rumunia (600 zł.), mimo mniejszego przemysłu, a na skutek dogodniejszych warunków rolnictwa. Niżej znajdują się kraje bałkańskie (450 zł.), Portugalia (460 zł.).

Rolnicze kraje pozaeuropejskie Ameryki Środkowej i Południowej są zbliżone do poziomu rolniczych krajów Europy (470 zł.). O wiele niższy jest natomiast dochód krajów Azji i Afryki (180 — 230 zł.). Wyjątek stanowi Japonia (550 zł.), ale i tu ludność rolnicza żyje w warunkach bardzo prymitywnych. ZSSR znajdował się na poziomie lepiej rozwiniętych krajów rolniczych.

Widzieliśmy, że sprawa dróg rozwoju krajów „młodych”, t. j. zasilenia ich w aparat produkcyjny i zasoby kapitałowe — jest dziś sprawą, znajdującą się w stadium krytycznym.

Świat szuka drogi do upowszechnienia dobrobytu...

(1).

Wiadomości bieżące

Z kraju

PRODUKCJA PRZEMYSŁOWA.

Obliczony przez Instytut Badania Konjunktury Gospodarczych i Cen wskaźnik produkcji przemysłowej obniżył się w październiku r. b. ze 120,2 do 118,3, czyli o 1,6%. W porównaniu z październikiem r. ub. poziom produkcji przemysłowej był wyższy o 6%. Produkcja dóbr: wytwórczych utrzymała się bez zmian. Umiarkowany spadek produkcji w hutnictwie żelaznym i przemysle elektrotechnicznym był skompensowany przez wzrost produkcji w przemyśle metalowym. Głównym źródłem obniżenia wskaźnika produkcji był znaczny spadek wytwórczości w przemyśle włókienniczym. Poza tym wyraźny spadek wykazuje produkcja energii elektrycznej.

Z PRZEMYSŁU WĘGLOWEGO.

W październiku r. b. zaznaczył się na rynku węglowym pewien wzrost produkcji i zbytu. Wydobycie węgla kamiennego w Polsce wyniosło przy 26 dniach roboczych 3.462.299 ton, czyli wzrosło w stosunku do poprzedniego miesiąca o 152.209 ton, t. j. o 4,6%.

Ogólny zbył węgla kamiennego osiągnął 3.252.912 ton, przy czym zbył na rynku krajowym wyniósł 2.132.004 ton, t. j. o 85.978 ton, czyli o 4,2% więcej, niż we wrześniu, a eksport 1.120.908 ton, t. j. o 124.477 ton, a więc o 12,5% więcej.

SYTUACJA PRZEMYSŁU NAFTOWEGO.

Produkcja ropy w październiku r. b. wyniosła 4.342,1 cyst. wobec 4.247,5 cyst. we wrześniu r. b. Przeróbka ropy w rafineriach wyniosła 4.247,8 cyst. wobec 4.544,3 cyst. we wrześniu r. b. Zbyt w kraju wyniósł łącznie 4.255,5 cyst. wobec 4.145,3 cyst. we wrześniu r. b. Eksport 384,3 cyst. wobec 584,8 cyst. Czynnych było 28 zakładów rafinerijnych, zatrudniających 3.351 robotników oraz 27 zakładów gazolinowych, zatrudniających 365 rob.

Z Zagranicy

SPADEK PRODUKCJI WĘGLA W CZECHOSŁOWACJI.

Wydobycie węgla i produkcja koksu w zagłębiu ostrawskim (Czechosłowacja) wykazały w październiku b. katastrofalny spadek. Po zwrocie do Polski zagłębi karwińskiego wydobycie w październiku na pozostałych przy Czechosłowacji kopalniach zaledwie 332 t. węgla, t. j. o 70% mniej, niż w październiku r. ub. w całym zagłębiu ostrawskim — karwińskim. Produkcja koksu wyniosła w miesiącu sprawozdawczym 109,5 t. ton, czyli o 64% mniej, niż w analogicznym miesiącu r. ub. W związku z katastrofalnym spadkiem produkcji węgla w Czechosłowacji, powstał projekt uruchomienia nieczynnych dotychczas kopalni w Śląskiej Morawskiej Ostrawie.

Nieco o brylantach

Jak policja francuska identyfikuje drogocenne kamienie i jak sobie z tym radzą dowcipni oszaści

Są różne sposoby rejestracji ludzi, zwierząt i rzeczy. Są paszporty dla ludzi, są metalowe blaszki z numerem czy nazwą dla psów, są również znaki wypalane na skórze żywych zwierząt, są znaki na srebrze i porcelanie. Ale jak up. zidentyfikować brylanty? Jak poznać, że dany brylant stanowi powiedzmy część większego brylantu, skradzionego gdzieś i dla łatwiejszego i bezpieczniejszego sprzedania go podzielonego na kilka mniejszych?

A jednak obecnie i to jest możliwe. Podobnie jak system Bertillon oparty na odciskach palców, istnieje specjalny rodzaj mikro-fotografii, który niezawodnie wykazuje wewnętrzny skład kryształowy danego kamienia. Bo okazuje się, że każdy brylant posiada inny układ, który ta fotografia w powiększeniu wykazuje zupełnie dokładnie.

Takie biuro rejestracyjne specjalnie dla drogich kamieni, a przede wszystkim brylantów, istnieje w Paryżu przy Sureté Nationale.

Istnieje tam kartoteka najważniejszych i najcenniejszych kamieni. Z usług biura korzysta każdy, ma się rozumieć za pewną opłatą. Kamień zostaje sfotografowany i zarejestrowany.

Zarejestrowany kamień już nie jest tak łatwo spieniężyć, a przede wszystkim we Francji, która jest jednak największym rynkiem na te rzeczy. Fachowcy wiedzą oczywiście o istnieniu tego biura i zawsze sprawdzają w nim, czy zaoferowany im na sprzedaż towar jest tam rejestrowany.

Ale nawet to nie chroni ich od dowcipów rzemieślników. Niedawno zdarzył się ciekawy wypadek, którego ofiarą padł poważny handlarz kamieni. Zgłosił się do niego pewien Grek z zapytaniem, czy nie posiada on brylantów złotych, ale większych rozmiarów. Jak wiadomo, żółte brylanty są znacznie tańsze od białych t. zw. „biało - niebieskich”. Kupiec postarał się o te żółte brylanty i otrzymał za nie bardzo dobrą cenę, bo 1400 franków za karat. Po tej transakcji nastąpiły inne i tak stosunki pomiędzy greckim amateurem „żółtych” brylantów i kupcem zacieśniły się.

Kiedyś zjawił się u kupca ponownie ten sam Grek i powiedział, że trafia mu się możliwość nabycia pięknych biało - niebieskich brylantów. Ponieważ jednak nie bardzo się nimi interesuje, więc zaproponował nabycie ich swemu dostawcy. Pokazał mu przytem 2 — 3 egzemplarze, które wyglądały doskonale. Kupiec, wahania zaproponował mu kupno, ofiarując po 16.000 franków za karat. Transakcja została zawarta. Gdy jednak po kilku dniach kupiec pokazywał te świeżo nabyte brylanty innemu klientowi, przekonał się ze zgrozą, że były to nie biało - niebieskie, lecz zwykłe żółte brylanty. Okazuje się, że drogą pewnego procesu chemicznego można na krótki czas „wyprać” brylanty i z żółtych zrobić biało - niebieskie.

Zniwo śmierci

wśród „nieśmiertelnych”

Przeglądając życiorysy wielkich ludzi łatwo zauważymy, iż tylko nieliczni z pośród geniuszów umarli śmiercią naturalną, niespodziewaną przewlekłą chorobą lub niszczącym nałogiem. Do tych nielicznych należał Verdi, który w pełni talentu, mając 74 lata, komponował „Otella”. Meyerbeer w 73-im roku życia skomponował „Afrykankę”, Cervantes jako 67-letni starzec tworzył swego „Don Kichota”, a Goethe zgasił cicho w wieku 84 lat w swoim ulubionym Weimarze, kończąc „Fausta”. Feldmarszałek Hindenburg miał 68 lat w chwili, gdy kierował bitwą pod Tannenbergiem. Do późnej starości zachowali świeżość umysłu i zdolność tworzenia Aleksander Humboldt, Lew Tołstoj i Jan Matejko.

Niestety, są to wyjątki. Większość zginęła bądź śmiercią tragiczną, bądź zmarła wskutek nagłych chorób. Genialny chemik francuski, Lavoisier, oddał głowę podczas Wielkiej Rewolucji pod noż gilotyny, świetny malarz hiszpański, Murillo, zabił się, spadłszy z rusztowania, poeta Shelley

utonął w czasie kąpieli, Emil Zola popełnił samobójstwo, poeci rosyjscy Lermontow i Puszkina zginęli w pojedynku.

Wielu sławnych ludzi zmarło na straszną chorobę raka: Napoleon, Beehoven, Canova, Brahms, Turgeniew i Strindberg. Nie mniejsze spustoszenia czyniła gruźlica, zmarli na nią: Schiller, Słowacki, Chopin, Dostojewski, Jacobso, Chamisso. Ofiarą paraliżu postępującego padli: Nietzsche, Donizetti, Maupas, Smetana oraz Wilson.

Na gruźlicę stosu pancerzowego zmarli: Henryk Heine, Sue i Hoffman, Nieuleczalnymi alkoholikami byli: Paul Verlaine, Liliencron i Keller. Obłąkaniu ulegli: Gogol, Edgar Poe i Torquato Tasso. Mózg zmarł na zapalenie nerek, astronom Kepler na grype, Jan Strauss na zapalenie płuc, Balzak i Żeromski na atak serca. Epidemia cholery miała swoje ofiary w Mickiewiczu, Heghu, Czajkowskim. Dżuma zabrała Holbeina, malaria Byrona i Dürera.

Obrazek z jesiennych zbiorów w Japonii

360-lecie Zakopanego i 965-lecie pojawienie się nazwy Tatry

W „Taterniku” znajdujemy ciekawą zestawienie rocznic tatrzańskich, przypadających na rok 1938. A więc 965-lecie pojawienia się nazwy Tatry w źródłach historycznych, mianowicie w dokumencie Henryka IV o nadaniu biskupstwa praskiego w 973 r., cytowanym przez czeskiego kronikarza Kosmasa („...Monte quibus nomen est Tatri”), 360-lecie powstania Zakopanego, które określa się na r. 1578, t. j. na datę przypuszczalnego osiedlenia się na miejscu dzisiejszego Zakopanego pierwsze go osadnika, protoplasty rodu Gąsieniców, na mocy rzekomego przywileju osadniczego króla Stefana Batorego z r. 1578. Jależ 255-lecie opisu podróży Simpliciusa węgierskiego w Tatry, wydane w r. 1683 w Lewoczy na Spiszu i zawierające opis wejścia Simpliciusa wraz z 5 towarzyszami i przewodnikiem na Mały Kiezmarski Szczyt i Kiezmarski Szczyt, 163-lecie pierwsze go znanego wejścia na Krywań (Andrzej Czirbesz i tow., dnia 3-go sierpnia 1773), 145-lecie pierwszego znanego wejścia na Jagnięcy Szczyt i na Łomnię (Robert Townson z przewodnikami 9 i 17 sierpnia 1793 r.) i in.

Oryginalny napiwek

Panny, obsługujące gości w cukierniach i kawiarniach Londynu, nie mogą się skarżyć na brak powodzenia. Zarabiają bardzo dobrze, tym więcej, że zwyczaj pozostawiania napiwków przyjął się dobrze i pod tym względem Anglicy są niezwykle solidni. Niemniej jednak zdarzają się różne wypadki, że w braku drobnej monety po podaniu rachunku, przy sprzątanu znajdują panny — zamieszane brzęczącej gotówki, dyskretnie położonej pod tacą czy serwetką, względnie spodziekiem — znaczki pocztowe, bilety do teatrów, kabinety, kinoteatrów oraz wiele innych tym podobnych zastępczych napiwków.

Ostatnio jednak wydarzył się niezwykle wypadek. Oto jedna z obsługujących panienek na stole, przy którym podawała starszej pani, po jej odejściu, między cukierniczką a dzbanuszką od

śmietanki, znalazła małą kotkę, która przy jedwabnej wstążeczce, zawieszanej na szyi, miała przypiętą karteczkę z napisem: „Twój napiwek — miła panienko”. Niewątpliwie „miła panienko” była by wolała brzęczący napiwek, lecz musiała się pogodzić z faktem dokonany, obejmując w posiadanie kotkę, która wkrótce stała się pupilką całego personelu pierwszego rzędnej cukierni londyńskiej City, gdzie pracowała owa panienska.

Kotka, dobrze „edukowana”, sprawowała się poprawnie, niemniej zarząd firmy wywiesił na ścianach następujące zawiadomienie: „P.T. szanownych gości prosimy o zmianę grubszej gotówki na drobne w kasie, względnie u obsługujących, ponieważ każdorazowo służymy dostateczną ilością drobnych. Z tych względów inne formy napiwków na przyszłość nie będą przyjmowane”.

Kopia Monny Lizy została również skradziona

Z muzeum w Bourg-en-Bresse we Francji została skradziona, wśród tajemniczych okoliczności, kopia słynnego arcydzieła Leonarda da Vinci Monna Liza, w taki sam sposób, jak to miało miejsce z kradzieżą oryginału z Louvru.

Wszelkie poszukiwania policji, prowadzone z dużym nakładem pracy do tej pory nie dały żadnych rezultatów. Sprawcy kradzieży bowiem potrafili bardzo skrupulatnie zabrać wszelkie ślady za sobą.

Ratowanie zatrutych gazem z twierzy przeciwgazowych w Katowicach

Wolał siedzieć...

Walter Smith, znany powszechnie obywatel miasta Portland w stanie Oregon w Ameryce, zasiadł po raz 43 na ławie oskarżonych za opilstwo. Oskarżenie opierało się na ławce bezspornym.

Nad rankiem policjant znalazł go z butelką whisky, leżącego na okolicy pomnika „tancerki”, ustawionego w miejskim ogrodzie i gorzko płaczącego na skamieniałym sercu córki Terpsychory, która za zwabiwszy go nieskazitelną linią i białością marmurowych kształtów, odniosła się do jego afektów z wyniosłą obojętnością. Zeznania Smitha uwiecznione w protokole i poparte świadectwem policjanta stały się podstawą wyroku skazującego, na mocy którego p. Walter skazany został na... Nie na zwykłą karę aresztu. Sędzia rozpatrujący tę sprawę, postanowił radykalnie wyleczyć niepoprawnego Smitha z brzydkiego nałogu i zawyrokoował 30 dni, które miały być p. Smithowi darowane, o ile zgodzi się tyleż butelek whisky wylać z balkonu ratusza, na oczach zebranych mieszkańców miasta.

szkańców miasta, do ryszotki, ślubując przy tym, że wyrzeka się diabelskiego trunku na zawsze.

W oznaczonym dniu tłumy mieszkańców miasta, żadnych niecodziennego widoku potępienia whisky i innych napojów wysokich przez długoletniego ich entuzjastę zajęły plac. Punktualnie o godzinie oznaczonej wprowadzono delikwenta na balkon. Sędzia jeszcze raz odczytał wyrok i zwrócił się do oskarżonego ze słowami zachęty do wytrwania w dobrym postanowieniu. Smith z miną skazańca, prowadzonego na stracenie, spojrzął na uszeregowane na parapecie balkonu 30 butelek whisky i nagle twarz jego rozjaśniła się zdecydowanym postanowieniem. — Panie sędzio, tyle chwil radosnych zawdzięczam tym butelkom, a teraz miałbym je własnoręcznie strząsnąć — no już wolę pójść do więzienia.

Zamknięto go, zgodnie z wyrokiem na 30 dni. Tak przynajmniej opowiada o tym zdarzeniu prasa amerykańska.

Ślub z przeszkodami

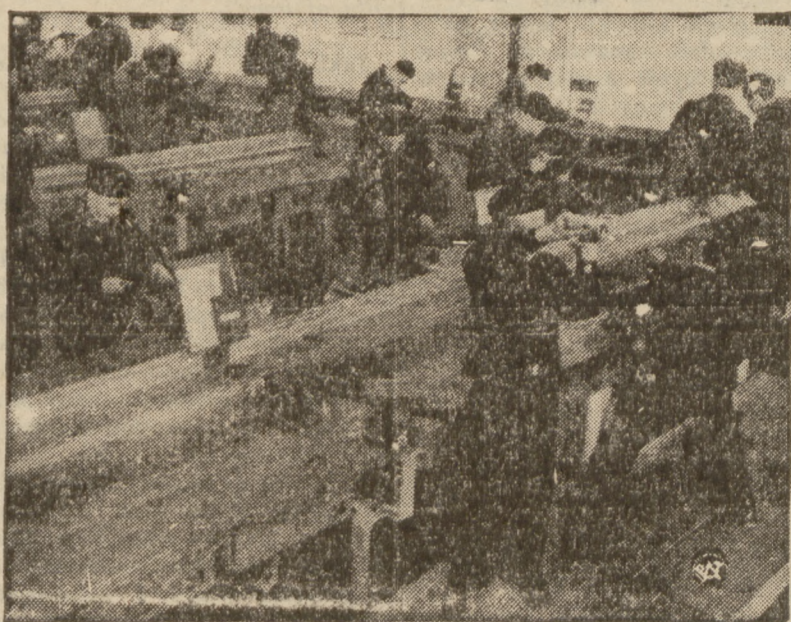
Zabawny, a zarazem niezwykle charakterystyczny wypadek wydarzył się przed kilkoma dniami w belgijskiej miejscowości Spa. W miejscowym kościele miał się odbyć ślub belgijskiego obywatela z piękną panną, obywatelką bułgarską. Tymczasem jednak, zanim orszak ślubny dotarł do ratusza, ukazał się komisarz policji, który, zaarrestował pannę młodą. Wywołało to oczywiście powszechną konsternację. Sprawa wyjaśniła się, albowiem Bułgarkę uprzednio wydano za terytorium belgijskiego, jako niepożądaną cudzoziemkę. Gdyby komisarz przybył na miejsce pięć minut później, zastaliby już tylko obywatelkę belgijską... Wynikłoby z tego, że młodzi ludzie będą musieli udać się zagranicę, aby się pobrać, a potem Bułgarka będzie już mogła wrócić do Belgii pod nazwiskiem męża.

Angielskie kobiety chcą więcej jeść...

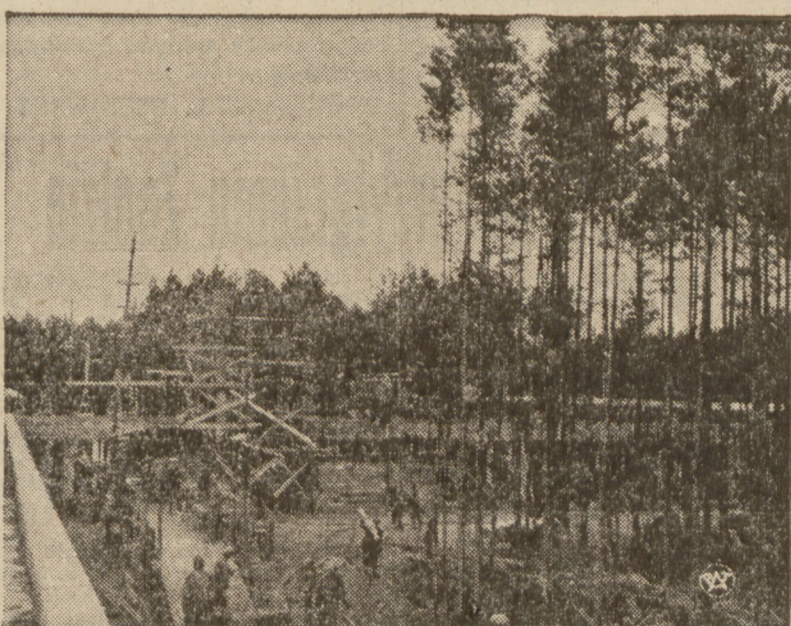
Przewodnicząca Ligi Obrony Praw Kobięcych w Londynie, p. Elizabeth Abbot, na jednym z zebrania kobiecych w Cambridge wygłosiła płomienną przemowę w walce o pełne równouprawnienie angielskich kobiet z mężczyznami. Sądzi ona, że na każdym kroku w każdej dziedzinie życia angielskie kobiety są upośledzone. Najlepszym tego dowodem, zdaniem

prelegentki, jest to, że w wielu hotelach i restauracjach panuje zwyczaj podawania Angielkom mniejszych porcji jedzenia, niż ich mężom, braciom i znajomym. Pani Elizabeth Abbot żąda więc zrównania podawanych do stołu porcji. Czy będzie z tego zadowolona większa część Angielek, starannie pielęgnujących swą „linię” o tym p. Abbot nie wspomina.

Z Centralnego Okręgu Przemysłowego

SZKOLENIE MŁODZIEŻY RZEMIEŚL NICZE J ITECHNICZNEJ W ZAKŁADACH POŁUDNIOWYCH W STAŁOWEJ WOLI

SPDOWA ŻELAZO-BETONOWEJ HAJI FABRYCZNEJ W WYSOKOPIENNYM LESIE SOSNOWYM

Kronika Poznańsko - Pomorska

Radio Poznań

PONIEDZIAŁEK, 5 grudnia.

11.15 Muzyka — płyty: 1) Ludwig van Beethoven: Symfonia Nr. 3 (Hroczka) (w skrócie) — wykona Londyńska Orkiestra Filharmonii pod dyr. Sergiusza Kusiewskiego. 14.00 Przegląd giełdowy. 14.10 Muzyka polska. Wykonawcy: Orkiestra Rozgłośi pod dyr. Eugeniusza Raabego. Chór „Lutnia” pod dyr. Mariana Weigla. 14.55 Wiadomości bieżące. 18.00 Skryżka rolnicza — listy radiosłuchaczy omówi inż. Dominik Starzeński. 18.10 Piosenki żołnierskie — płyty. Orłan, s. Mirkowski: a) Śpiewajmy, niech echa nam wtórz, b) Wojsko, to jest piekna rzecz. 18.15 Łąki i pastwiska na Węgrzech — pogadanka, wygł. inż. Zygmunta Stranę. 18.25 Wiadomości sportowe lokalne. 22.00 Z twórczości Stanisława Moniuski — płyty. W przerwie o godz. 22.20 Dwa dziesięć lat literatury poznańskiej — Hieronim Michalski. 23.05 Zakreślenie programu.

WTOREK, 6 grudnia. 8.10 Program na dzisiaj. 8.15 Nasz koncert poranny — płyty. 8.55 Pogadanka dla kobiet. 11.15 Z dawnej muzyki — płyty. 14.00 Przegląd giełdowy i Notowania Rzeźni Miejskiej. 14.12 Od orkiestry symfonicznej do instrumentu solowego — płyty. W przerwie: Pogadanka społeczna. 14.55 Wiadomości bieżące. 15.15 Rozmaitości. 18.00 Nasze owocostwo — pogadanka rodzinna, wygł. inż. Stefana Nowicki. 18.10 Z dawnych oper — płyty. 1) Donizetti: Uwertura do op. „Córka pułku”, 2) Dargomyzi: Aria z

op. „Rusalka”, 3) Meyerbeer: Uwertura do opery „Hugonci”. 18.25 Wiadomości sportowe lokalne. 22.55 Zespół banjoistów — płyty. 1) Max, Rhode: Melodie Keler - Beli, 2) Jose d'Alba: Aranjuez — tango. 23.05 Zakreślenie programu.

Radio Toruń

PONIEDZIAŁEK, 5 grudnia.

6.57 Pieśń „Witaj Gwiazdo Morza”. 10.00 Koncert rozrywkowy — płyty. 10.55 Program na jutro. 11.15 Uwertura i fantazja z oper — płyty. 14.00 Wiadomości z Pomorza. 18.00 Pogadanka aktualna. 18.10 Muzyka skrypcowa w wykonaniu Franciszka Kądzierzaka. Akompaniament: Jadwiga Wojciechowska. 1) H. Wieniawski: a) Mazurek — dudziarz 2) A. Zarzycki: Mazurek, 3) E. Młynarski: Mazur. 18.25 Wiadomości sportowe z Pomorza. 22.00 Rozmowa ze statkami i okrętami — przeprowadzi Stanisław Zadrożny. 22.30

WTOREK, 6 grudnia. 6.57 Pieśń „Witaj Gwiazdo Morza”. 10.00 Koncert rozrywkowy — płyty. 10.55 Program na jutro. 11.15 Muzyka — płyty. 13.00 Dł każdego coś ładnego — płyty. 13.50 Wiadomości z Pomorza. 15.15 Rozmowa z dziećmi — przeprowadzi Zofia Bogusławska. 18.00 Obrazki gdyśskie. 18.10 Pogadanka społeczna. 18.15 Skryżka techniczna — w opracowaniu Karola Miłobędzkiego. 18.20 Wiadomości sportowe z Pomorza. 22.55 Aktualności. 23.05 Zakreślenie programu.

Radio warszawskie

PONIEDZIAŁEK, 5 grudnia.

WARSZAWA I: 6.30 Pieśń. 6.38 Gimnastyka. 6.53 Muzyka — płyty. 7.00 Dziennik. 7.15 Muzyka — płyty. 8.00 Aud. dla szkół. 8.10 Transm. z Powieściorki przez Włcho. 11.00 Tajemnice mroczki — pog. 11.15 Muzyka — płyty. 11.57 Hejnał. 12.03 Aud. połudn. 13.00 Audycja dla kupców rzemieślników. 13.30 Chopin — audycja dla gimnazjów. 15.00 „Urodzony w niewoli, okuty w powięć” — aud. dla młodzieży. 15.30 Muz. obiadowa. 16.00 Dziennik i wikt. gosp. 16.20 Kronika naukowa: „Frykta”. 16.35 Kwartet Smyczkowy Rozgłośi Krakowskiej. 17.10 Patriotyzm gospodarczy — pog. 17.20 W dniu urodzin Józefa Piłsudskiego. 18.00 Aud. dla wsi. 18.30 Szlakami Marsz. Piłsudskiego — aud. muz. 19.00 Aud. żołnierska. 19.30 Koncert muz. polskiej (z Włcho). 20.35 Dziennik. 21.00 Transm. z Filharmonii. Wars. rec. prymadonny Opery Nowojorskiej Grace Moore. W przerwie ok. godz. 21.30: Nowości poetyckie. 22.30 Muz. instrumentalna — płyty. 22.55 Przegląd prasy i ost. dzień. 23.05 Wikt. z Polski w jęz. francuskim.

WARSZAWA II: 14.00 Oktet Kazimierz Błaszczyk. 15.00 Polska muz. popularna — płyty. 16.00 Muz. instrumentalna. Szymanowskiego — płyty. 16.40 Wikt. sportowe — parę inform. 16.50 Kącik — 5: Śpiewa Bolesław Kudełta — tenor. 17.00 W schronisku dla młodych przestępców — reportaż. 17.25 Życie kulturalne stolicy. 17.35 Program. 17.40 Muzyka — płyty. 21.00 Muz. — płyty. 21.10 Przemiana pierwiastków — odczyt wygł. prof. Ludwika Wertensteina. 21.30 Muz. lekka J. pty. 22.10 Twórczość Chopina — pty. 23.00 Koncert symf. pod dyr. G. Fitelberga i Colette Frantz — skrypcy.

WTOREK, 6 grudnia.

WARSZAWA I: 6.30 Pieśń. 6.38 Gimnastyka. 6.50 Muz. — płyty. 7.00 Dziennik. 7.15 Muz. — płyty. 8.00 Aud. dla szkół. 11.00 Nowa Polska Przemysłowa — pogadanka dla dzieci starszych. 11.15 W dzień św. Mikołaja. — Koncert dla dzieci — płyty. 11.57 Hejnał. 12.03 Aud. poł. (z Łodzi). 15.00 Mam 13 lat — powieść dla młodszy. 15.15 Skryżka ogólna. 15.30 Ark. Wileńska. 16.00 Dziennik i Wikt. gosp. 16.20 Aktualności finans. gosp. 16.30 Pieśni fińskie w wyk. Leokadii Kuzdzewy. 16.45 Samochodna Litwa i Białoruś — odczyt. 17.00 Mikołajki radiowe. 17.30 Z pieśnią po kraju.

WIADOMOŚCI SPORTOWE

SENSACJE DNIA

OBRAZY NA ZJEZDZIE WYCHOWAWCÓW FIZYCZNYCH
W gmachu harcerstwa polskiego w Warszawie, rozpoczęły się w sobotę obrady drugiego walnego zjazdu delegatów Polskiego Związku Wychowawców Fizycznych.

Otwarcia zjazdu dokonał prezes Związku, prof. Tyszkiewicz. Na przewodniczącą wybrano prof. Czekaję z Pabianic.

Pierwszy referat wygłosił prof. Tyszkiewicz na temat organizacyjno-ideowych spraw sportu szkolnego. Po nim zabrał głos magister Jasiński z Poznania, wygłaszając rewelacyjny wreszcie referat o sporcie szkolnym na tle zagadnień społecznych. We wnioskach referat wyśnuli m. in. następujące postulaty:

- o powiększenie liczby godzin na W. F. w gimnazjach i liceach do trzech godzin tygodniowo, uwzględnionych w planie lekcyjnym;
- o wprowadzenie w szerszym zakresie sportu na teren szkoły średniej;
- o natężenie akcji budowy boisk szkolnych;
- o zwiększenie współpracy sportu szkolnego ze sportem społecznym;
- o polepszenie sytuacji wychowawcy fizycznego.

Do referatu tym zabrał głos mi-

nister J. Ułrych, prezes Związku Polskich Związków Sportowych, wygłaszając przemówienie, w którym ustosunkował się do wysuniętych postulatów.

Na tym zakończono pierwszą część posiedzenia.

MIEDZYNARODOWYCH ZAWODÓW W BERLINIE

W piątek wieczorem w Berlinie odbyły się zawody bokserskie, organizowane przez Polizei SV. W walce ciężkiej polski zawodnik Piłat znokautował Mietsnera w drugiej rundzie, kwalifikując się tym samym do finału.

Pozostali dwaj zawodnicy polscy zostali pokonani na punkty, a mianowicie Szczyński (w. średnia) uległ Lüttkeowi, zaś Klimecki (w. półciężka) został pokonany przez Kubalego.

W finale Piłat nie walczył, gdyż Szwed Anderson, po zwycięstwie nad Dragensteinem nie został z powodu kontuzji dopuszczony przez lekarza do walki. Piłat wygrał zatem finał walkowerem, zaś w spotkaniu towarzyskim wygrał przez techniczny k-o w 2-ej rundzie z Dragensteinem.

Finał wagi średniej wygrał Campe, bijąc Lüttkego, zaś finał wagi półciężkiej wygrał Horneman bijąc

Kronika krakowska

Odezwa Komitetu Pomocy Zimowej

Zima się zbliża. Jak w latach ubiegłych, tak i w tym roku Miejski Obywatelski Komitet Pomocy Zimowej Bezrobotnym w Krakowie rozpoczął swą akcję. Musimy pomóc tym wszystkim, którym los nie pozwolił pracą mózgu i rąk własnych dorobić się kawałka chleba. Tych wszystkich nie możemy zostawić bez pomocy — nie możemy ich opuścić w okresie, kiedy zimno i głód będą uderzały w ich istnienie i egzystencję.

Wszystkim biednym przyjdzie nam z pomocą — podamy im rękę i przeprowadzimy przez okres najcięższej zimy. Pomoc Zimowa jest jednym z najpilniejszych obowiązków obywatelskich, gdzie miłośnicy życia się z obowiązkiem członka zdyscyplinowanej społeczności. Nikt nie może się uchylać od wzięcia udziału w akcji. Niech na apel nasz — zabije każde serce Obywatela Krakowa uczuciem ofiarności i chęcią solidarnego współdziałania.

Miejski Obywatelski Komitet Pomocy Zimowej Bezrobotnym w Krakowie.

GWIAZDKA DLA DZIECI BEZROBOTNYCH

Sekcja Propagandowa - Prasowa i Finansowa Miejskiego Obywatelskiego Komitetu Pomocy Zimowej Bezrobotnym w Krakowie, zawiadamia, że w związku z przeprowadzoną zbiórką pieniężną na ulicach miasta Krakowa na rzecz pomocy zimowej pod hasłem „Gwiazdka dla dzieci bezrobotnych” Komitet wydaje legityma-

cje i puszki dla kwestujących w dniach 5, 6 i 7 b. m. od godz. 9 — 13-tej i od godz. 17-tej — 20-ej, zaś w dniu 8 b. m. przez cały dzień bez przerwy od godz. 8-ej rano w sali im Dietla na Ratuszu krakowskim.

ORIENTACYJNE NORMY DANINY

Miejski Obywatelski Komitet Pomocy Zimowej Bezrobotnym w Krakowie, ul. Kopernika 1, tel. 20.21 — zwraca się z apelem do wszystkich dyrekcji instytucji, fabryk, zakładów przemysłowych, handlowych i rzemieślniczych zatrudniających pracowników tak umysłowych jak i fizycznych, aby poczynali od miarę gromadzić br. włącznie dokonali wymiaru świadczeń na rzecz pomocy zimowej przy równoczesnym zainkasowaniu kwot według następujących norm:

do 160 zł. mies. netto 0,20 zł., od 161 do 300 zł. mies. netto 1/4%, od 301 do 600 zł. mies. netto 1/2%, od 601 do 800 zł. mies. netto 1%, od 801 do 1200 zł. mies. netto 1 1/2%, od 1201 do 2500 zł. mies. netto 2%, od 2501 wzwyż 4%.

Przy pracownikach fizycznych otrzymujących wypłatę tygodniową lub dwutygodniową — należy dokonywać odpowiednich potrąceń przy każdorazowej wypłacie, a potrącone sumy wykazywać i odprowadzać 30 miesiąca.

Wykazy z podanymi normami są wysyłane łącznie z blankietami cenzuralnymi P.K.O. nr. 415.740, na który to numer prosimy zainkasowane kwoty przekazywać.

Aresztowania przedwyborcze

Policja aresztowała tow. tow. Szumca i Przysiężnika. Powód aresztowania nieznany. Prawdopodobnie aresztowania te pozostają

Z miasta

CZY LUDZKOŚĆ ULEGA DEGENERACJI?

Staraniem Towarzystwa Krzewienia Świadomego Macierzyństwa i Reformy Obyczajów wygłosił doc. U. J. dr. Eugeniusz Stołyhwowa w poniedziałek, dnia 5 grudnia, o godzinie 19.30, w sali odczytowej przy ul. Dunajewskiego 7, odczyt p. tyt.: „Czy ludzkość ulega degeneracji?” Po odczycie dyskusja.

„CZŁOWIEK MASZYNA”

Odczyt na ten temat wygłosił dr. Włodzimierz Szewczuk z ramienia Powszechnych Wykładów U. J. we wtorek dnia 6-go grudnia b. r., o godzinie 19.30 w lokalu Związku Zawodowego Pracowników Umysłowych w Krakowie, ul. Sławkowska 6, I p.

Wstęp wolny. Goście mile widziani.

NA TARGU.

Mleko niezbier. 0.20—0.25 zł. Śmietana 1.— do 1.20 zł. Ser zwyczaj. 0.70—0.80 zł. Masło wybor. 3.60 zł. Masło stoł. 3.40 zł. Masło kuchenne 3.30—3.39 zł. Jaja 2.— — 2.20 zł. Buraki ćwikłowe 0.09—0.10 zł. Cebula 0.15 — 0.18 zł. Marchew 0.10 — 0.12 zł. Pietruszka 0.15 — 0.18 zł. Seler 0.18—0.20 zł. Ziemniaki 0.08—0.10 zł. Gruszk. komp. 0.90—1.20 zł. Gruszk. deser. 1.40—1.60 zł. Jabłka komp. 0.80 — 1.— zł. Jabłka stoł. 1.40—1.60 zł. Brzoskwinie 0.90—1.— zł. Gęś żywa 4.— do 6.— zł. Gęś bita 3.50—5.— zł. Indyk i indyczka 4.50—9.— zł. Kaczka żywa 2.50 — 4.— zł. Kura 2.50—4.— zł. Zając w skórze 2.50—3.— zł. Zając bez skóry 2.— — 2.40 zł. Karp żywy mały 1.60 zł. Karp żywy duży 1.80 zł. Brzana, leszcz 2.40—2.50 zł. Szczupak 2.30—2.50 zł. Wiślane drobne i średnie 0.80—1.20 zł.

Kina

ADRIA: „Granica”.
ATLANTIC: „Korsarze” i „Bitwa na Brazylijskiej”.
DOM ŻOŁNIERZA: „Rose Marie” z Jeanette Mac Donald.
LOPP: „B-ma żona Sinobrodzkiego”.
SCALA: „Jezebel”.
STELLA: „Czarny korsarz”.
SWIT: „Ostatnia brygada”.
WANDA: „Czardas”.

Czytajcie prasę socjalistyczną

Kronika wileńska

Niebezpieczna skarpa na ulicy Kalwaryjskiej

Na ul. Kalwaryjskiej, w tym miejscu, gdzie prawy chodnik znajduje się na wysokiej skarpie, zaszedł nieszczęśliwy wypadek, którego ofiarą padł 10-letni uczeń Kazimierz Wojciech. Chłopiec na śliskim i pochyłym chodniku poślizgnął się i spadł z wysokości skarpy na jezdnię, doznając ogólnych potłuczeń ciała i złamania nogi.

Niebezpieczną skarpe należałoby odgrodzić poręczą.

Poszkodowanego chłopca pogotowie ratunkowe przewiozło do szpitala.

Miłość, małżeństwo i... plaża

Donosiliśmy, iż w banku Buni-milowicza zamrożony został wielomilionowy kapitał, złożony w tej instytucji jako fundusz posagowy przez liczne bogate rodziny żydowskie.

Ponieważ bank ogłosił upadłość, a fundusz posagowy prawdopodobnie nie zostanie wypłacony, ostatnio w Wilnie i na prowincji

zanotowano oryginalne zjawisko. Mianowicie kilkaset żydowskich małżeństw nie doszło do skutku, zaś w ostatnim tygodniu ponad 100 małżeństw uległo zerwaniu. „Narzeczeni” nie chcieli poślubić swych wybranek, gdyż skutkiem bankructwa banku znalazły się one bez posagu.

Monumentalny film!
Najnowsza atrakcja doby obecnej
„ŻEBRAK W PURPURZE”
Wersja dramatyczna filmu o Franciszku Villonie, królu żebraków
Obsada — Ronald Colman, Frances Dee, Henry Victor
Nad program atrakcja i aktualna. Początek o godz. 4-ej, w niedzielę o g. 2-ej.

KINO
Rodziny Kolejowej
ZNICZ
Wiwulskiego 2
KOBIECY NAD PRZEPAŚCIĄ
wg powieści Marczyńskiego
z Junoszą - Stepowskim

Dyżury aptek

Dziś w nocy dyżurują następujące apteki:
Sokołowskiego — Tyzenhauzowska 1.
S-ów Chemicznego — W. Pohlanka Nr. 25.
Miejska — Wileńska 23.
Turcja i Przedmiejskich — Niemiecka 15.
Wysockiego — Wielka 3.

Ponad to stale dyżurują:
Sów Paks — Antokolska 42.
Szantyr — Legionów 10.
Zajczkowskiego — Witoldowa 22.
Pleskaczewskiego — Wilkomińska 3.

Dyżury powyższe obowiązują aż do soboty dnia 10 grudnia b. r.

Co grają w kinach?

ADRIA: „Mości ludzie”.
CASINO: „Cztery córki”.
HELIO: „Żebrek w purpurze”.
JUTRZENKA: „Utrącone królestwo”.
LUX: „Zawiniadam”.
MARS: „Piekło Sahary”.
MUZA: „Znachor”.
OGNISKO: „Pan redaktor szaleje”.
PAN: „Strach”.
SWIATOWID: „Róża”.
ZNICZ: „Ubośtwa”.

Teatry

TEATR MIEJSKI NA POHULANCE.
Dziś wystąpi z koncertem — światowej sławy pianistka Agi Jambor — odbywająca obecnie triumfalne tournée po Europie.

Początek o g. 8-ej.
Jutro „Gałązka Rozmarynu”.

TEATR MUZYCZNY „LUTNIA”.
Występy Janiny Kulczyńskiej „Adrienne”.
Dziś operetka „Adrienne” jedyną z ostatnich nowości repertuaru scen zagranicznych.
Dwa wieczory Tatiany Wysockiej w Lutni. Szósty i siódmy grudnia będą w

Sprostowanie urzędowe

W „Robotniku” z dnia 21 ub. m. ukazał się artykuł pod tyt. „Fala nieszczęśliwych wypadków przy pracy w Zagłębiu”, w którym między innymi poruszone zostały niezgodnie z prawdą, panujące w naszej fabryce stosunki.

W związku z powyższym, na podstawie obowiązujących przepisów prasowych, upraszamy o umieszczenie w swym czasopiśmie następującego sprostowania:

Nieprawdą jest, jakoby robotnicy Zielonickiej „maszyna zmiażdżyła kilka palców u ręki” i naskutek tego wypadku będzie teraz kałką. Natomiast prawdą jest, że przez niewłaściwe zdejmowanie puszki z rolek maszyn, dłoń lewej ręki uległa skaleczeniu.

Nieprawdą jest, że kierownik „wymaga wzmożonej produkcji, t. j. takiej, jakiej wydaje niezdekompletowany skład robotników”, natomiast prawdą jest, że na poszczególnych oddziałach wydajność pracy robotników, w porównaniu od poprzedniej wydajności w tych samych warunkach technicznych — uległa od pwn-

Z poważaniem
„Decorum”, fabryka wyrobów metalowych.

SZTAFETA ROBOTNICZA

ORGAN ZWIĄZKU ROBOTNICZYCH STOWARZYSZEN SPORTOWYCH R. P.

Program zlotu zimowego „4 dni na Śląsku Cieszyńskim” 2-5 lutego 1939 roku

Robotnicze Tow. Turystyczne w porozumieniu z Zarządem Głównym Z.R.S.S. ustaliło już szczegółowy program imprez zlotu zimowego na Śląsku Cieszyńskim w dn. 2—5 lutego 1939 r. Podajemy go niżej.

CZWARTEK, 2 LUTEGO

Przyjazd uczestników zlotu, gości i delegatów II Kongresu R.T.T. do Cieszyna (około godz. 6 rano). Manifestacyjne powitanie na dworcu w Cieszynie Zachodnim przez miejscowe organizacje robotnicze.

Zbiorowa wycieczka wszystkich uczestników zlotu w Beskidy Śląskie (Godula, Ropica, ew. inne szczyty). Wycieczka dostępna także dla osób nie umiejących jeździć na nartach. Zwiedzenie terenu pod budowę schroniska R.T.T. na Goduli.

Zawody narciarskie o mistrzostwo Związku Rob. Stow. Sportowych.

Po powrocie z wycieczki i zawodów zajęcie kwater przez uczestników zlotu (Trzyńciec względnie Bystrzycę). Obiad.

Tegoż dnia wieczorem: W Bystrzycy — uroczyste wręczenie nagród, zdobytych na zawodach narciarskich i pożegnanie wyjeżdżających zawodników.

W Trzyńcu — uroczyste otwarcie II Kongresu R. T. T. w wielkiej sali Domu Robotniczego w Trzyńcu, z przemówieniami delegatów i gości oraz częścią artystyczną.

PIĄTEK, 3 LUTEGO

Całodzienne obrady II ogólnokrajowego Kongresu Rob. Towarzystwa Turystycznego w Trzyńcu.

Dla uczestników zlotu, nie biorących udziału w obradach Kongresu R. T. T., zorganizowane będą w tym dniu wycieczki grupowe — zależnie od życzenia uczestników — bądź to wgóry, bądź też do zakładów przemysłowych, do ośrodków ruchu spółdzielczego, do Muzeum Etnograficznego w Cieszynie itd. Zapisy na te wycieczki przyjmowane będą pierwszego dnia pobytu w godzinach rannych).

SOBOTA 4 LUTEGO

Rano przyjazd do Cieszyna uczestników, gości i delegatów VII Kongresu Związku Rob. Stow. Sportowych Rz. Polskiej. Powitanie na dworcu w Cieszynie.

Zakwaterowanie delegatów kongresowych w Cieszynie.

Otwarcie Kongresu i całodziennego

programu w „Domu Żołnierza” w Cieszynie.

Dla uczestników zlotu, nie biorących udziału w obradach Kongresu Z. R. S. S. — wycieczki grupowe, jak w dniu poprzednim.

NIEDZIELA, 5 LUTEGO

Godz. 8.30 rano — zawody hokejowe o mistrzostwo Z. R. S. S. pomiędzy reprezentacją Warszawską a reprezentacją Śląska na lodowisku w Cieszynie.

Godz. 9—11 — dokończenie obrad VII Kongresu Z. R. S. S.

Godz. 11—14 — uroczyste zamknięcie VII Kongresu Z. R. S. S., z przemówieniami reprezentantów instytucji i bratnich organizacji, w połączeniu z popisami gimnastycznymi i sportowymi i częścią artystyczną.

Godz. 14 — wspólny obiad pożegnalny dla delegatów i zaproszonych gości Kongresu.

Popołudniu — zwiedzanie Cieszyna.

Wieczorem (około godz. 20) wyjazd.

ZAKWATEROWANIE

Kwatery dla uczestników zlotu przygotowane będą w 3 miejscowościach — W Trzyńcu, Bystrzycy i Cieszynie.

Kwatery w Trzyńcu zarezerwowane będą przede wszystkim dla uczestników Kongresu R. T. T.;

Drugie mistrzostwa narciarskie Z.R.S.S.

Z okazji odbywającego się tej zimy VII Kongresu Z.R.S.S. w Cieszynie i spodziewanego masowego przybycia licznej rzeszy naszych gości i sympatyków Zarząd Główny Z.R.S.S. na posiedzeniu w dniu 1 grudnia r. b. postanowił zorganizować na Zaoziu zawody narciarskie o mistrzostwo Z.R.S.S. w dniu 2 lutego 1939 r.

Organizację tych zawodów, wybór miejsca, ustalenie programu i kierownictwa Zarząd Główny przekazał Śląskiemu R.S.K.O., który już przystąpił do prac przygotowawczych.

Zawody tegoroczne są to drugie z rzędu zawody narciarskie o mistrzostwo Z.R.S.S.

Pierwsze zawody narciarskie Z.R.S.S. odbyły się w końcu lutego 1936 r. w Siankach, na zamkniętym obozie narciarskiego Z.R.S.S. W zawodach tych uczestniczyli wówczas jeszcze sportowcy robotnicy z Gdańska i była to ich ostat-

nia gościna w Polsce, przed rozwiązaniem robotniczego ruchu sportowego przez „tryumfujący” hitleryzm gdański. Kierownikiem zawodów był ówczesny nasz instruktor sportowy powszechnie lubiany Franciszek Pieniążek, a jednym z organizatorów — zawsze i wszędzie czynny nieodżałowany dr. Jerzy Michałowicz, który na drugi dzień po odbyciu tych zawodów ruszył z Sianek na ostatnią swoją w życiu wędrowkę turystyczno-narciarską, szczytami Karpat przez Klimiec, Sławko i Świeć do Rafajłowej.

Tytuł mistrza Z.R.S.S. zdobył wówczas nasz świetny narciarz śląski Florencjusz Wróblewski, zaś tytuł mistrzyni — M. Sawicka z Warszawy.

Uczestnicy i widzowie tej uroczystości pamiętają dobrze ten piękny dzień, kiedy w promieniach wiosennego słońca w oczach gnieła obfita warstwa wspaniałego śniegu, sprawiając nieładną kłopot zawodnikom.

Na wyjeżdżonej trasie gromadziły się kałuże wody! W tych warunkach czasy zawodników nie były świetne, ale cel został osiągnięty, i pierwsze mistrzostwa robotnicze w narciarstwie doprowadzone zostały do końca!

Od tej pory mija już 3 lata. Przez dwa sezony z rzędu nie były organizowane mistrzostwa ZRSS. Obecnie Zarząd Główny wznawia przerwana tradycję.

Liczyć należy na to, że impreza ta porwie i pobudzi naszych narciarzy, którzy przecież przez ubiegłe lata nie spoczywali na laurach. Liczymy na to, że połączenie tych mistrzostw ze zlotem zimowym, z możliwością poznania pięknego Śląska — zachęci do przybycia zarówno zawodników, jak i wielu gości, miłośników pięknego sportu narciarskiego.

Zakończenie sezonu letniego

P.K.S. „Drukarz”

W dniu 27 listopada r. b. o godz. 3 pop. w lokalu Klubu odbyło się ogólne zebranie członków, połączone z herbatką, na której wręczone zostały nagrody i dyplomy, przypadające z okazji zakończenia sezonu i zamknięcia rundy jesiennej.

Zebranie otworzył przewodniczący Klubu, wzywając obecnych do uczczenia pamięci tow. Michałowicza przez 1 minutowe milczenie. Po czym przystąpiono do sprawozdań z Sekcji: z których wynika, iż w ubiegłym sezonie, jak i w rundzie jesiennej czasu nie trwoniono, a pracowano dla podniesienia sprawności fizycznej i organizacyjnej, czym mogą poszczycić się sekcje ping - ponga, gier sportowych i najmłodsza Kolarska. Jedynie sekcja piłki nożnej wykazuje braki przede wszystkim w pracy organizacyjnej, które zaciążyły nad jej możliwościami sportowymi.

W drugiej części spraw organizacyjnych podnoszone zagadnienia wychowania sportowego, ideologicznego i przenikania tych zagadnień do świadomości członków RKS „Drukarz”. Podkreślono i tu osiągnięcia w tych procesach. Wskazywano na znaczenie sportu robotniczego, jego wartości i godności, jego wielkich i szczytnych celów, które postawił przed sportem Kongres ZRSS-u. I co nakłada obowiązek na każdego robotnika sportowca, że wielkie i szczytne cele godnie reprezentowane przez właściwe zachowanie się na boisku, w organizacji i w każdej sytuacji życia. Wyróżnienia się zachowaniem swym od młodzieży mieszczańskiej czy szlacheckiej.

Zebrani wykazali troskę i zrozumienie wobec zagadnień i wydarzeń ogólnych. Nie ołca, o bliska ogólnemu zebraniu i bolesna jest sprawa ataków reakcji na nasze placówki sportowe, które chcą zniszczyć nasz dorobek sportowy, robotniczy, zdobyty ciężką pracą, a będąc szkołą nie tylko wychowania fizycznego, ale i demokratycznego. Zebrani przyjęli jednomyślnie rezolucję o gotowości walki wraz z całym sportem robotniczym przeciw tym zakusom reakcji, wymierzonym nie tylko w organizacje sportowe, ale na wszystkie organizacje Świata Pracy — zebranie dało tym wyraz swej

nierozważalnej łączności z demokracją całej Polski.

Po zakończeniu obrad odbyła się „herbatka” w koleżeńskim atmosferze potoczyły się rozmowy. Sekr. Zw. Zaw. Druk. kol. Skrzyński przy wręczaniu nagród i dyplomów, wyróżnionym członkom RKS „Drukarz” wygłosił przemówienie o ambicji sportowca, o ambicji zespołowej, o mocnej więzi robotniczo-sportowej, a więc i pracy z całym ruchem zawodowym i walce o szczytne ideały demokracji. Miłą niespodzianką sprawiła Sekcja Żywego Słowa, składająca się z członków RKS „Drukarz”, która własnymi siłami bez pomocy kierownictwa artystycznego, którego sekcji brak przygotowała program bogaty w treść artystyczną, literacką. Recytacje solowe, zespołowe, śpiew. Wykonanie pełne ognia i młodości uczuć i wrażeń. Dalszą część wieczoru spędzono na chóralnych śpiewach pieśni robotniczych i ludowych. W niezapomnianej atmosferze, przepełnionej braterstwem uczuć, uczuć silnych, sprężyniętych troską o sport i dumą dla niego — solidarnością dla świata pracy zagrzmiała stara bojowa pieśń proletariatu „Czerwony Sztafeta”. Tak zakończono wieczór, w którym dokonano bilansu osiągnięć sportowych, koleżeńskich i proletariackich.

Przypomnienie

Przypomina się wszystkim klubom, że dnia 10 grudnia b. r. upływa termin nadesłania wykazów czynnych sportowców. Druki, na których te wykazy mają być sporządzane, Sekretariat generalny Z.R.S.S. rozestawił, bezpośrednio do klubów w ub. tygodniu.

Jeżeli jakikolwiek klub wykazów tych nie otrzymał, winien natychmiast zwrócić się do Z.R.S.S. o ponowną wysyłkę.

Sekretariat generalny Z.R.S.S. prosi o dotrzymanie terminu nadesłania tych wykazów, gdyż opóźnienie utrudni przygotowanie sprawozdania na VII Kongres Z.R.S.S.

Pierwszy krok bokserów w Warszawie

Do odbywającego się w Warszawie I-go kroku bokserkiego, Skra wystawiła 8 zawodników: Bieleckiego, Siemiątkowskiego, Wolenberga, Piaseckiego, Ratnera, Illickiego i Prusa.

Skra - Czechowice II 8 - 8

W ub. sobotę, na sali Skry, odbył się mecz bokserki Skra — Czechowice II o mistrzostwo kl. B. Wynik nierozstrzygnięty, krzywdzi Skrę, która winna wygrać 10:6, a w najgorszym wypadku 9:7. Zawinił tu sędziowie, jeden, że nie stawiał się, a drugi, że wszedł na ring, nie mając pojęcia o sędziowaniu.

Wprawdzie p. Suziński jest dopiero kandydatem, ale nie może

WYNIKI WALK:

Na pierwszym miejscu zawodnicy Skry.

w. musza: Słowik — Korda. Wygrywa na pkt. Słowik.

w. kogucia: Raźniewski — Łuniewski. Wygrywa Łuniewski, wo bec poddania się Raźniewskiego.

w. piorkowa: Grzelak zdobywa 2 pkt. v. k. wskutek nadwagi Janowskiego.

w. lekka: Stecki wygrywa wysoko na pkt. z Janczewskim.

w. półśrednia: Kielbowski odda je 2 pkt. poddając się Kwiatkowskiemu.

w. średnia: Diaczenko — Tomalak. Wysokie zwycięstwo Diaczenki.

w. półciężka: Głowacki — Tarnowski, niezasłużenie przynane zwycięstwo Tarnowskiemu. Głowacki zasłużył przynajmniej na remis.

w. ciężka: Skra oddała 2 pkt. v. o. nie wystawiając w tej wadze zawodnika.

Następny mecz mistrzowski Skra — Orkan, odbędzie się dnia 11-go b. m. o godz. 12-iej na sali Orkanu.

Dnia 8 b. m. bokserzy Skry wyjeżdżają do Lublina, gdzie towarzyskie spotkanie rozegrają z drużyną Lubl. Wytw. Samolotów.

Nowe nalepki Z. R. S. S. na rok 1939

Wyżej podajemy wzór nowej nalepki Z. R. S. S. na rok 1939.

Nalepka ta wykonana jest w 2 kolorach, czerwonym i stalowopopielatym, z nadrukiem czarnym. Uprzedzamy zawczasu, że od

dnia 1 stycznia 1939 r. wszystkie legitymacje ZRSS mają być obowiązkowo zaopatrzone w nowe nalepki, w przeciwnym razie utracą ważność.

CENA NALEPKI 50 GR.

Zamówienia kierują kluby bezpośrednio do Zarządu Głównego Z. R. S. S., Warszawa, Czerwonego Krzyża 20, pokój 62.

Należność wpłacać z góry na konto PKO 17870, albo żądać wysyłki za pobraniem pocztowym.

Komunikat

w sprawie nalepek na rok 1939

Z dniem 31 grudnia br. upływa ważność legitymacji Z. R. S. S., o ile nie zostaną zaopatrzone w nalepki na 1939 rok (wzór podajemy na innym miejscu).

Obowiązek prolongaty legitymacji spada, według instrukcji rejestracyjnej, na kluby, które winny zawczasu zaopatrzyć się w dostateczną ilość nowych nalepek.

Klub, który nie posiada jeszcze nalepek na 1939 rok, winien się niezwłocznie zwrócić do Zarządu Głównego Z.R.S.S. (Warszawa, Czerwonego Krzyża 20 m. 62) z zapotrzebowaniem. Należność wpłacać należy z góry na P.K.O. lub za pobraniem pocztowym, w przeciwnym razie nalepki nie będą wysyłane.

Już od dnia 15 grudnia r. b. legitymacje, nadsyłane do potwierdzenia, winny być obowiązkowo zaopatrzone w nowe nalepki. Inaczej nie zostaną potwierdzone.

Zgodnie z odpowiednim punktem „deklaracji przystąpienia”, legitymacje, zaopatrzone wyłącznie w nalepki na rok 1939, nie będą przyjmowane do obliczenia ilości mandatów na VII Kongres Z.R.S.S.

Ilość mandatów obliczona zostanie na podstawie ilości potwierdzonych legitymacji, pod warunkiem wykupienia odpowiedniej ilości nalepek za rok kalendarzowy, poprzedzający rok, w którym odbywa się Kongres.

Z tego względu wskazanym jest, aby kluby przerejestrowały wszystkich swoich dotychczasowych członków najpóźniej do dn. 15 grudnia, gdyż po tym terminie, chcąc, aby legitymacje były

uwzględniane do przydziału mandatów, będą musiały wykupywać po 2 nalepki.

Sekretarz Generalny Z.R.S.S. K. DOMOSŁAWSKI.

Pomoc Robotniczego sportu Francji dla uchodźców z Sudetów

Reprezentacja robotnicza Francji (F. S. G. T.) rozegrała w Paryżu z reprezentacją składającą się z Czechów, mieszkających stale we Francji i emigrantów, mecz piłki nożnej.

Całkowity dochód, około 10 tys. franków przekazany został komitetowi, niosącemu pomoc uchodźcom z Sudetów.

Zebranie sekcji bokserkiej TUR-Lódź

Treningi sekcji bokserkiej RKS „TUR” w Łodzi odbywają się w każdy wtorek i piątek od godz. 19-tej w lokalu klubowym.

Ostatnio odbyło się walne zebranie sekcji. Omówione zostały sprawy organizacyjne. Postanowiono m. in. rozszerzyć propagandę boks na terenie Łodzi i ustalić plan pracy na sezon bieżący. Na zebraniu był obecny przewodniczący L.R.S.K.O., tow. Zatkę.

Kary zawodników

W. G. i D. RPA. WOZPN. ukarał na ostatnim posiedzeniu zawodników: F. Melmana (Skra Falenica) dyskw. 1 tyg. za niebezp. grę i niesportowe zachowanie się, oraz E. Bendkowskiego (Elektryczność) nagana za niesportowe zachowanie się.

Dyplom dla R. K. S. „Siła” (Żoliborz)

R. K. S. „SIŁA” (Żoliborz „Szklane Domy”) otrzymał dyplom Wydz. L. A. W. RSKO. za działalność tak sportową jak i organizacyjną, na polu rozwoju lekkoatletyki.

Ze swej strony Redakcja „Sztafety Robotn.” dorzuca temu młodemu, a pełnemu rozmachu klubowi, życzenia dalszego pomyślniejszego jeszcze rozwoju w przyszłym sezonie.

W ub. sobotę na Ratuszu warszawskim odbył się Kongres Zw. Pracowników Komunalnych i Użytecz. Publicz. z racji 20-letniej rocznicy założenia Związku. W imieniu Zarządu Głównego Z.R.S. S. witał zebranych tow. K. Domosławski.

Zakończenie kursu sanitariuszy w Warszawie

W ub. sobotę w Warszawie zakończony został ogólnopolski kurs sanitariuszy sportowych, zorganizowany przez Główn. Wydz. Tech. ZRSS.

Kurs wypadł nadspodziewanie dobrze i na 25 kandydatów, egzaminu nie zdał tylko jeden.

Po zakończeniu egzaminów, przed rozdaniem świadectw, do sanitariuszy przemówił dyrektor P. S. H. min. dr. Chodźko.

Dr. Chodźko w dłuższym przemówieniu, udzielił praktycznych i cennych wskazówek uczestnikom kursu, podkreślając ich rolę w krzewieniu higieny wśród klasy robotniczej i wyrażając nadzieję, że wiadomości zdobyte na kursie,

zostaną zużyte we właściwy sposób. Uczestnik kursu t. Jerwański w imieniu kursistów podziękował dyrektorowi P. S. H., wykładowcom i władzom ZRSS za zorganizowanie kursu.

Awicę nowa kadra, wyszkolonych sanitariuszy sportowych wyrusza w świat, by w miarę swych umiejętności i możliwości nieść pomoc kolegom.

Na zakończenie kursu odbyła się w bufecie klubowym Z. Z. K. wspólna herbatka, w czasie której wręczono tow. Engelbertowi apteczkę dla RKS „Naprzód” — Bielsko. Rozdaniem legitymacji i wspólną fotografią zakończył kurs.